

Sadarbība ar Bērnu palīdzības fondu turpināsies

● Valentīnu Braidagu (attēlā pa kreisi) smaga slimība pie invalīdu ratiņiem pilnīgi piesaistījusi pirms diviem gadiem. Par palīdzības sniegšanas iespējām spriēž EECA pārstāvis Knuds Olavs Knudsens un Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe. Foto: L.Rancāne

Sadarbība turpināsies, bet iespējams, ka turpmāk tai jāmeklē citi ceļi, savā divu dienu vizītē Preiļu rajonā uzsvēra Austrumeiropas Bērnu palīdzības fonda (EECA) pārstāvji Knuds Olavs Knudsens un Hanss Egons Lorenzens.

Šādu atziņu viņi pauda, Aglonas pagasta padomē tiekoties ar pašvaldības pārstāvjiem. Knudsenam un Lorenzenam vizītes mērķis bija savām acīm pārliecināties, kā rajonā un arī Aglonas pagastā notiek EECA sniegtās palīdzības izmantošana. Olavs Knudsens izteica gandarījumu par to, ka ar fonda palīdzību ir izdevies veikt ievērojamas pozitīvas pārmaiņas Aglonas lauku slimnīcā. Vairāku pēdējo gadu laikā sniegta palīdzība arī Salenieku pansionātam. Aglonas pagasts no fonda saņēmis arī katafalku, lai mirušos pēdējā gaitā varētu pavadīt ar cieņu.

Aglonas pagasta padomē ar EECA pārstāvjiem tikās pašvaldības priekšsēdētāja Helēna Streiķe, vietnieks Edgars Kudiņš, sociālā dienesta darbiniece Ārija Perše-

viča. Pašvaldības pārstāvji izteica pateicību par līdzšinējo sadarbību un vēlējas dzirdēt, vai arī turpmāk var cerēt uz palīdzību. No Knuda Olava Knudsenam atbildes izrietēja, ka ievērojamā gadu skaita dēļ viņš vairs nevēlas turpmāk darboties fonda valdē. Tajā ievēl uz diviem gadiem, stāstīja Knudsenam kungs, un viņš nākamajā vēlēšanu reizē no šī pienākuma atteikšoties. Tomēr joprojām turpināšot darbu organizācijā. Runājot par humāno palīdzību, Knuds Olavs Knudsens teica, ka var pienākt laiks, kad arī te, Latvijā, būs pietiekami nepieciešamāko lietu, ko viņi līdz šim sūtījuši. Varbūt pienāks laiks, kad jūs gribēsiet elektroniskās iekārtas, mašīnas, un līdz ar to sadarbība varēs beigties. Viņš atgādināja, ka drēbes sūtījumos tiek ievietotas tikai tik daudz, lai kravā aizpildītu tukšumus starp gultām. Dānijas valsts augstāko iestāžu nostāja esot tāda, ka nevēloties ar apģērbiem sūtījumiem radīt konkurenci Latvijas tekstilražotājiem. Pilnīgi iespējams, ka tas varētu tikt aizliegts ar likumu, kā jau noticis attiecībā uz dažām citām postsociālisma valstīm. Tomēr, izprotot vietējo situāci-

ju, jautāja Knudsenam kungs, vai nabadzīgie cilvēki šeit Latvijā var atļauties pirkt jaunās drēbes?

Hanss Egons Lorenzens darbojas televīzijas un tūrisma jomā. Viņš informēja, ka paredzēts izveidot grupu, kas ceļos pa valstīm ap Baltijas jūru un gatavos par tām materiālus televīzijai. Lorenzenam kungs uzskata, ka viņš varētu organizēt filmēšanu arī Aglonas pagastā, tādā veidā reklamējot tūristu interesi izraisošus objektus.

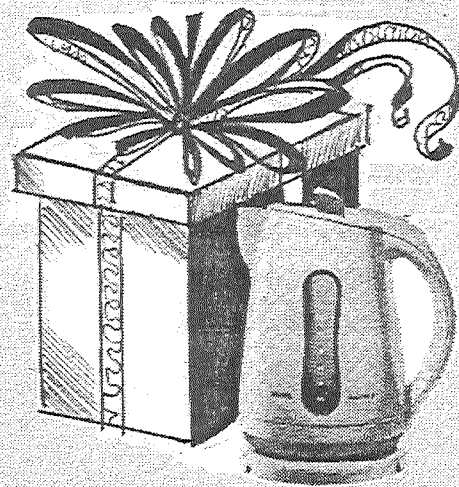
Helēna Streiķe sniedza informāciju par to, ko tūrisma attīstības jomā pagasta iedzīvotājiem izdevies izdarīt. Ir izveidotas vairākas viesu mājas, bet dažas vēl top.

Dāņu tūristu vēlmes ir specifiskas, atgādināja Knuds Olavs Knudsens. Apstākļiem jābūt tādiem, viņš salīdzināja, kā rekonstruētajā Aglonas lauku slimnīcā. Savukārt Lorenzenam kungs piebilda, ka pirmais tūristu vilnis ir pieticīgāks, tas situāciju izpēta, bet otrs tūristu vilnis ir tāds, kam vajag augstu komfortu, augstas klases viesnīcas. Vajadzīga atpūtas programma ar piedāvājumu vismaz nedēļu uz priekšu, laba pludmale, veikali, restorāni.

EECA pārstāvji apmeklēja divas Aglonas pagasta ģimenes, kurās dzīvo invalīdi. Viena šāda tikšanās bija Braidagu mājās. Te multiplā skleroze pie vietas un invalīdu ratiņiem piesaistījusi jaunu sievieti — Valentīnu. Viņa pastāstīja, ka pašreiz lietojamie invalīdu ratiņi ir neērti, pārāk zemi, kas viņai apgrūtināta to lietošanu. Ārsti, kas rūpējas par Valentīnas veselību, viņai ieteikuši lietot trenāžieri, bet tā iegādei neesot līdzekļu. Slimajai sievietei nepieciešams arī cita veida atbalsts, piemēram, transports, lai nokļūtu uz speciālu medicīnas centru Rēzeknē vai Rīgā. Šo jautājumu apsoliņa atrisināt pagasta padomes pārstāvji.

Janīnas Začas ģimenē rūpes un raizes saistās ar mazā dēlīna Sergeja invaliditāti. Pagasta padome iespēju robežās atbalsta šo ģimeni, kurā abi vecāki ir bezdarbnieki, bet bez slimā bērniņa audzināms vēl otrs pirmsskolas vecuma puisēns. EECA pārstāvji uzklauzīja bērnu mātes specifiskās vēlmes, kas saistītas ar mazā Sergeja invaliditāti. Viņi apsoliņa palīdzēt.

Turpinājums 4. lappusē.

Pasūti «Novadnieku» līdz 2001. gada beigām un kļūsti par šīs modernās Philips tējkannas īpašnieku!

(Izlozē piedalās arī tie lasītāji, kas laikrakstu līdz gada beigām abonējuši agrāk.)

Palieciet kopā ar «Novadnieku»!

Laikraksta pasūtīšanas termiņš līdz 27. oktobrim (ieskaitot).

Nenokavē un priecē sevi ar jauno balvu!

Jūsu «Novadnieks» kopā ar Philips

ZIŅAS

Mācījās tūrisma uzņēmējdarbību

18. oktobrī grupa ar tūrisma saistīto uzņēmumu darbinieku no Preiļu rajona piedalījās mācību seminārā, ko «Lauku ceļotājs» organizēja Krāslavā. Viesu māju, atpūtas bāzu un viesnīcu īpašnieki un speciālisti iepazinās ar iespējām, ko tūrisma attīstībai piedāvā SAPARD programma, apguva tūrisma uzņēmumu darbības vispārējos principus.

Braucieni uz semināru organizēja Preiļu rajona padome. Zināšanas un jaunās idejas apguva Preiļu rajona tūrisma informācijas centra, Preiļu viesnīcas, rajona padomes darbinieki, kā arī vairāki viesu māju īpašnieki, pavisam septiņi cilvēki.

Dabas gāze jau atnākusi līdz Preiļiem

17. oktobrī pulksten 13.45 daļa Preiļu iedzīvotāju dzirdēja pēkšņu sprādzienam līdzīgu troksni. Ar pamatīgu blikšķi no maģistrālā gāzes vada pie pilsētas dienvidu robežas izšāvās ūdens un dažādu nogulšņu masa, kas atbrīvoja ceļu dabas gāzei. Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas speciālists Aivars Pīzelis, akciju sabiedrība «Latvijas gāze» pabeigusi maģistrālā gāzes vada būvi līdz tā sauktajam krānu laukumam pilsētas nomalē. No šīs vietas iet atzars uz Preiļiem, kā arī turpināsies maģistrālais gāzes vads uz Rēzekni.

Gāzes vada izbūve arī pilsētā tuvojas nobeigumam. Darbi rit atbilstoši grafikam (Ilgumā paredzētais nodošanas termiņš ir 1. novembrī) un to pat mazliet apsteidz. Preiļu rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore informēja, ka 25. oktobrī tiek plānota svinīga gāzes vada atklāšana.

Līvānu bērnu un jauniešu centrā — daudz pasākumu

Sākoties skolēnu brīvlaikam, par izklaides iespējām ir padomājis arī «namiņa» kolektīvs. 25. oktobrī pulksten 14.00 notiks «Cepuru dančis», kurā piedalīsies gan frizieru, gan šuvēju pulciņu audzēkņi, Rudzātu skolēnu teātra pulciņš un Līvānu bērnu un jauniešu teātra pulciņa dalībnieki.

Neiztrūkstoša būs arī cepuru demonstrēšana un konkursi. Šajā pēcpusdienā nometnes «Smaids» dalībniekiem būs iespēja tikties un pārrunāt vasarā gūtos iespaidus.

Savukārt 26. oktobrī «namiņā» viesosies Ogres bērnu un jauniešu centra pedagogi. Tā būs atbildes vizīte Līvānu kolēģiem, kuri Ogrē viesojās pavasarī.

INFORMĀCIJA

*Daudzi nespēj saprast,
ka viņi nespēj saprast.*

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Valdība investē miljonus propagandā

Izpildvaras gadā iztērēti 1,8 miljoni latu it kā sabiedrības informēšanai būtībā vairāk vērsti uz pašu politiķu apkalpošanu, un vēl nav zināms, vai arī nupat uzsāktā reforma valdības komunikāciju jomā šo profilu mainīs vai gluži otrādi — pastiprinās, ziņo «Neatkarīgā Rita Avīze». No 1,8 miljoniem, kas domāti tautas apskaidrībai, ministriju un Valsts kancelejas darbinieku algās un komunikācijas budžetos tiek tērēti 271 191 lats, ministriju padotībā esošajās institūcijās — 1 526 375 lats. Vidēji mēnesī komunikācijas izmaksā 150 tūkstošus latu. Papildus, pēc valdības pasūtījuma tiek veiktas sabiedriskās domas aptaujas par politiku, valsts varas iestāžu, nevalstisko institūciju un partiju popularitāti, kas ik mēnesi izmaksā 3347 latus. Šie lati, pēc Valsts kancelejas direktora domām, tiek tērēti tikai pašu politiķu ziņkāres apmierināšanai, turklāt no šiem datiem netiek izdarīti secinājumi par sabiedrības vajadzībām un to, kā tās apmierināt. Politologi uzskata, ka politiķi kļūst aizvien ciniskāki, aizvien mazāk «lielo naudu» jautājumos rēķinās ar sabiedrības viedokli. Slepēnība, slepenība un vēlēšanu slepenība, bet nauda tiek tērēta it kā sabiedrības informēšanai. Nav caurskatāms finansu līdzekļu izlietojums, valdības sēdes ir slēgtas, Saeimai iedzīvotāju uzticēšanās zema. Ierēdņu aparāts pats veido sev tīkamu valdības tēla veidošanu. Lai ar laiku nodrošinātu sabiedrības uzticības pieaugumu, vēloties uzlabot informācijas plūsmu starp valsts iestādēm un sabiedrību, Valsts kanceleja ir izstrādājusi un, vispirms reorganizējot savu Preses departamentu, sākusī uzlabot informācijas pieejamību valsts pārvaldē.

Kukuļņēmēju kļūst vairāk

Saldzinājuma ar pērnā gada attiecīgo laika posmu kukuļņēmšanas gadījumu šogad ir par 17 vairāk, liecina Iekšlietu ministrijas statistikas dati par ekonomisko noziedzību Latvijā. Pieaudzis arī krāpšanas gadījumu skaits. Ekonomisko noziegumu jomā deviņos mēnešos reģistrēti 1631 noziegums, no tiem atklāti 979.

Jauns datorvīruss izplatās kā informācija par Sibīrijas mēri

Datoru drošības eksperti brīdina par jauna datora vīrusa parādīšanos, kas izplatās kā informācija par Sibīrijas mēri. Jaunais datorvīruss pats sevi pavairo, izplatās caur e-pasta sistēmām un IRC sarunu kanālos internetā, ziņo kompānija «Central Command», kas seko datoru drošībai. E-pasta vēstules spāņu valodā temata līnijā rakstīts «Anthrax Info» («Sibīrijas mēra informācija»), un tajā norādīts, ka pievienotajos failos redzamas fotogrāfijas ar mēra blakusefektēm. Tiklīdz pievienotais fails ir atvērts, vīruss izsūta sevi visām adresēm lietotāja e-pasta adresē grāmatā.

Latvijas vizītkarte pasaulē

Lai prezentētu Latviju citās pasaules valstīs, ir izveidota speciāla Latvijas vizītkarte videoklipa formātā, ko izpilda «Prāta vētra». Šis videoklips ļauj ieskatīties Latvijas dabā, cilvēkos, valsts dzīvē, kas citu valstu iedzīvotājiem pavērs iespējas plašāk iepazīt Latviju un vispār uzzināt par tādu valsti kā Latvija.

Ziņas sagatavoja T.Elste

Slimnīcām grūti ievērot valsts obligātās prasības

Preiļu slimnīcai nav finansējuma, lai līdz gada beigām spētu sagatavoties un saņemtu novērtējumu par atbilstību obligātajām prasībām, ko medicīnas iestādēm izvirzījis valsts.

Visām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām līdz 2001. gada 31. decembrim jābūt novērtētām atbilstoši obligātajām prasībām. Latvijā vēl ir 140 slimnīcas, kurām šī novērtējuma nav, jo trūkst līdzekļu. Veselības statistikas un medicīnas tehnoloģiju aģentūras dati liecina, ka no kopējā slimnīcu skaita atbilstoši novērtējumu saņēmuši tikai 25 procenti slimnīcu. To vidū ir Aizputes, Jelgavas slimnīcas, Onkoloģijas centrs, Jūras medicīnas centrs un citas slimnīcas, kuras spēja izpildīt noteiktās prasības.

Obligātās prasības paredz, ka ikvienā ārstniecības iestādē jābūt telpām dažādu funkciju veikšanai, minimālam diagnostiskam, ārstnieciskam un pacientu aprūpes aprīkojumam, medikamentu minimumam neatliekamajai palīdzībai. Prasības nosaka, ka par to izpildi atbildīgs ir ārstniecības

iestādes vadītājs. Ja novērtējums līdz gada beigām nebūs saņemts, slimokases nākamgad ar šādu ārstniecības iestādi vairs neslēgs līgumu. Kā laikrakstam «Diena» atzinis Labklājības ministrijas Veselības departamenta direktora vietnieks Aivars Čivčs, cīņa par kārtības ieviešanu notiek jau četrus gadus un nekādas atlaides nedrīkstot būt.

Preiļu uzskatu tam pašam laikrakstam paudis Slimnīcu biedrības vadītājs Jevgēnijs Kalējs, kurš atzīst, ka vairākumam Latvijas slimnīcu vienkārši nav naudas obligāto prasību izpildei. Izrādās, ka katrai slimnīcai nepieciešami vismaz 10 procenti no gada ienākumiem, lai panāktu vēlamo līmeni. Vidēji šie skaitļi varētu svārstīties no 20 līdz 30 tūkstošiem latu. Viegāk prasības esot izpildīt mazajām slimnīcām.

Ja slimokases atteiksies no līgumu slēgšanas ar nenovērtētām slimnīcām, lielas Latvijas lauku teritorijas nākamgad var palikt vispār bez ārstniecības iestādēm. Šajā sakarā «Novadnieks» situāciju lūdz komentēt Preiļu slimnīcas direktoram Jānim Anspokam.

— Par šo problēmu esmu sagatavojis un šonedēļ uz

Labklājības ministriju aizsūtīju vēstuli, kurā izskaidroti apstākļi, kādos atrodas Preiļu slimnīca. Ceru drīzumā saņemt atbildi.

Uzskatu, ka izpildīt Labklājības ministrijas prasības var tikai tās slimnīcas, kuras atbalsta pašvaldības. Pretējā gadījumā mediķi, kā saka, var kaut uz galvas stāvēt, bet sertifikāciju neizies. Slimokase pat to, ko viņai vajag finansēt simtprocentīgi, tas ir, neatliekamo palīdzību, nav nodrošinājusi — nauda iedota tikai uzturēšanai. Kā gan lai piepērk klāt tās visas daudzās lietas, ko pieprasa noteikumi?

Zinu vairākas slimnīcas, kurām sagatavoties sertifikācijai palīdzēja pašvaldības, piemēram, Aizputes slimnīcai, arī Dagdas pilsētas pašvaldība uzskatīja, ka pašiem sava slimnīca vajadzīga, tāpēc valsts 1998. gadā noteikto obligāto prasību izpildei piešķīra ievērojamus līdzekļus.

Noteikumi paredz, ka sertifikāciju var iziet tikai tās medicīnas iestādes, kuras ir izremontētas un kur sagādāta visa nepieciešamā aparātūra. Piemēram, terapijas nodaļā vienai trešdaļai gultu jābūt nodrošinātai ar skābekļa iekārtām, noteikti jābūt endosko-

pam. Mums endoskops ir salūzis, bet jaunai iegādei vajadzīgi septiņi tūkstoši latu. Arī rektoskopijas iekārta maksā tikpat. Vienai ātrās medicīniskās palīdzības mašīnai, lai to aprīkotu ar visu nepieciešamo aparātūru, vajadzīgi vismaz 3,5 tūkstoši latu. Visbeidzot jāizremontē telpas. Preiļu slimnīcā telpas pamazām remontējam, bet poliklīnikai naudas trūkst. Toties mums ir lieliska laboratorija un rentgens, kas atbilst visaugstākajām prasībām.

Vai lauki, iespējams, paliks bez ārstniecības iestādēm, ja slimokases neslēgs līgumus ar nesertificētām slimnīcām?

Domāju, ka tāda situācija netiks pieļauta, jo tad lielākā Rīgas slimnīcām būtu jāuzņem milzīgs pacientu daudzums, kas ir nereāli. Preiļu slimnīcā gultas pašizmaksa ir 13 lats, kas ir pat zemāka nekā vidējais līmenis valstī. Toties slimokase mums maksā tikai 7,80 lats. Slimnīcai nākas pārdot savus pakalpojumus zemāk par pašizmaksu. Uzskatu, ka tādā veidā tiek pārkāpts likums. Taču palīdzēt mums neviens negrasās un pat nejauda, kā tiekam galā.

L.Kirillova

PREIĻU NOVADA DOMĒ

18. oktobrī notika Preiļu novada domes kārtējā sēde.

Uz 10 gadiem akceptēja līgumu ar «Preiļu sieru»

Domes sēdes laikā vairākkārt atgriežoties, papildinot un precizējot dokumentu, domnieki akceptēja ar akciju sabiedrības «Preiļu siers» valdi saskaņoto līguma projektu «Par siltumenerģijas piegādi un lietošanu Preiļu pilsētas siera rūpnīcas dzīvojamā mikrorajona pašvaldības dzīvojamām mājām».

Līguma projekts nosaka piederības robežas starp piegādātāja un lietotāja siltumtīkliem. Tāpat piegādātājs apņemas nodrošināt apkurei siltumnesēja temperatūru uz piederības robežas (padotajam ūdenim temperatūras novirze diennaktī nedrīkst pārsniegt plus mīnus trīs grādus pēc Celsija).

Karstais ūdens mikrorajonā atbilstoši līgumam tiks padots katru dienu no pulksten 6.00 līdz 23.00, bet tā temperatūrai uz piederības robežas jābūt +55 grādiem pēc Celsija,

pieļaujams novirzes — plus mīnus 3 grādi.

Tāpat līgums paredz lietotāja pienākumus, tiesības un atbildību, kā arī nosaka pakalpojumu cenu un norēķinu kārtību. Novada dome akciju dabiedrībai «Preiļu siers» par piegādāto siltumenerģiju apkures vajadzībām maksās 20,70 latus par vienu gigakaloriju. Tikpat būs jāmaksā arī par siltumenerģiju karstā ūdens vajadzībām, plus izlietotais ūdens — 80 procentu apmērā no ūdens apgādes un kanalizācijas tarifa iedzīvotājiem jeb 0,408 lats par vienu kubikmetru ūdens.

Akceptētā līguma vispārīgā noteikumi paredz, ka līgums stājas spēkā, sākoties 2001./2002. gada apkures sezonai un ir spēkā 10 gadus. Līdz šim dome ar akciju sabiedrību «Preiļu siers» slēdza līgumu par dzīvojamā masīva apkuri uz gadu.

Pilnveido norēķinu kārtību par karstā ūdens piegādi

Sakarā ar nepieciešamību pilnveidot norēķinu kārtību

par karstā ūdens piegādi, domnieki nolēma detalizētāk izklāstīt šī gada 27. septembra sēdē pieņemto lēmumu «Par karstā ūdens piegādi». Dzīvokļos, kur lieto karsto ūdeni, bet nav uzstādīti mērītāji, irniekiem vai īpašniekiem tas būs jāizdara līdz 1. decembrim.

No šī gada 1. decembra dzīvokļos bez karstā ūdens skaitītājiem tiks piemērots sekojošs tarifs — 6,04 lats par kubikmetru (tajā skaitā aukstais ūdens un kanalizācija — 1,87 lats, ūdens uzsildīšana — 4,17 lats) mēnesī par katru dzīvokli pierakstīto cilvēku. Iedzīvotājiem mājās ar cirkulācijas vadu maksa par vienu karstā ūdens kubikmetru būs 1,59 lats (tajā skaitā maksa par siltumenerģiju ūdens uzsildīšanai — 1,08 lats, bet par auksto ūdeni un kanalizāciju — 0,51 lats). Iedzīvotājiem mājās bez cirkulācijas vada viens kubikmetrs karstā ūdens izmaksās 1,37 latus (tajā skaitā maksa par ūdens uzsildīšanai iztērēto siltumenerģiju — 0,86 lats, bet par auksto ūdeni un kanalizāciju — 0,51

lats). Karstā ūdens padevītiem atslēgta tiem parādnīkiem, kuru parāda summa būs lielāka par 30 latiem.

Izdarīti grozījumi 2001. gada budžetā

Deputāti apstiprināja izmaiņas novada domes 2001. gada budžetā. Ieņēmumu daļa palielināta par 2000 latiem (maksājumi no citiem budžetiem). Par attiecīgo summu palielināta arī budžeta izdevumu daļa. Papildus līdzekļi iedalīti pārvaldes, izglītības vajadzībām, kā arī sociālajai apdrošināšanai un sociālajai nodrošināšanai un pārējiem norēķiniem. Līdzekļi samazināti sadaļās «Brīvais laiks, kultūra, sports» un «Norēķini par izglītības iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem».

*Turpinājums
«Novadnieka» nākamajā
numurā.*

Pēc novada domes sēdes materiāliem sagatavoja
L.Kirillova

NOVADNIEKS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta.

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei).

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana).

1-53-07058, 1-53-07059 (zīmālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Taisnīgums nevar būt atkarīgs no kāda gribas

Cienījamie «Novadnieka» lasītāji Preiļu un kaimiņu rajonos!

Salīdzinot ar notikumiem ASV un skaļi pieteikto cīņu pret terorismu jebkuriem līdzekļiem, sen jau no visām pusēm aprakstītais un izskatītais p.u. «Novadnieks» privatizācijas jautājums šķiet provinciāls un nevajadzīgs temats redakcijas iknedēļas slejai.

Nesakiet vis! Šis jautājums Preiļu rajonā aktualitātes ziņā ir nr. 1 kopš 1998. gada 2. jūnija. Nē, nē... ne no 1997. gada 9. aprīļa, kad starp SIA «Novadnieks. Redakcija» un Preiļu rajona padomi tika noslēgts pirkuma pārdevuma līgums un SIA «Novadnieks. Redakcija» kļuva par p.u. «Novadnieks» tiesību un pienākumu pārņēmēju, bet tieši no 1998. gada 2. jūnija, kad no darba redakcijā tika atbrīvots laikraksta «Novadnieks» redaktors Pēteris Pizelis (protams, ne jau pēc paša gribas). Ja cilvēks ir aizskarts, saprotams, ka viņš var sagribēt izdarīt «svētu darbiņu». Tas nekas, ka tas var izskatīties pēc labās auss kasišanas ar kreisās kājas lielā pirksta nagu. Galvenais jau ir tā sirsnīgā gribēšana labu izdarīt atbilstības labad. Tāpat kā kaujas laukā — viens nav karotājs. Tāpēc būtisks faktors ir atrast sev kompanionus, savākt «nobriedušu» atbalstītāju komandu, tad jau lieta aiziet un arī publika ir pieradināta pie domas — ka te kaut kas nav kārtībā.

Neliela atkāpe vēsturē, lai tu, lasītāj, atcerētos lietas būtību, par ko tad notiek šķēpu laušana triju gadu garumā.

1994. gada nogalē laikraksta «Novadnieks» redakcija, iesaistoties Norvēģijas un Latvijas projektā tipogrāfijas «Latgales druka» Rēzeknē veidošanā, saņēma no Norvēģijas Karalistes Ārlietu ministrijas dāvinājumu — kompjūtertehniku, ko kā mantisko ieguldījumu nodeva jaundibinātās SIA «Latgales druka» īpašumā un kļuva par 8 kapitāldaļu turētāju. Kapitāldaļas datortehnikas veidā tika dāvinātas TIEŠI VIETĒJĀM AVĪZĒM, neatkarīgi no to izdevēju statusa (dāvinājuma līguma 5. punkts). Savukārt dāvinājuma līguma 11. punktā bija paredzēts, ka līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumi tiek noteikti, pamatojoties uz Norvēģijas likumdošanu.

1997. gada 9. aprīlī tiek pabeigta p.u. «Novadnieks» privatizācija un laikrakstu «Novadnieks» turpina izdot jau SIA «Novadnieks. Redakcija», pārņemot visus pienākumus un tiesības no iepriekšējā izdevēja, t.sk. arī Norvēģijas dāvinājumu — 8 kapitāldaļas 14 400 latu vērtībā.

Pēc gada sākās jampadracis un

riņķadancis, kam tad isti tos kompjūterus norvēģi uzdāvināja — varbūt «Novadnieka» redakcijai, bet varbūt Preiļu rajona padomei. Varbūt tas «Novadnieks», ko izdeva 1994. gadā, un tā T.Elste, kura piedalījās starptautiskā projekta realizēšanā, 1998. gadā vairs nav Preiļu rajona laikraksts «Novadnieks» un T.Elste arī vairs nav tā, kas ar savām spējām un zināšanām ieguva norvēģu eksaminācijas komisijas vērtējumu, ka ar šo jauno tehniku spēš darboties un attaisnos Norvēģijas valdības galveno dāvinājuma mērķi — demokrātiskās preses attīstību.

1999. gads paiet strīdoties, pierādot, aizstāvojot savas tiesības gan rajona padomē, gan «Latgales drukā», gan Uzņēmumu reģistrā, gan Ekonomikas ministrijā. Izstrādājāties, pierādījām, līdz beidzot 2000. gada 13. jūnijā tiek sasaukta SIA «Latgales druka» dibinātāju sapulce, kur dienas kārtībā ir iekļauts jautājums «Par SIA «Novadnieks. Redakcija» atzīšanu par SIA «Latgales druka» īpašnieku». Tiek nolasīta 2000. gada 29. maijā saņemtā Preiļu rajona padomes priekšsēdētāja A.Soldāna vēstule, kur teikts, ka Preiļu rajona padome nepretendē uz SIA «Latgales druka» 8 kapitāldaļu īpašumtiesībām un neiebilst, ka šīs daļas tiek pārreģistrētas uz SIA «Novadnieks. Redakcija» vārda. Urā! Atzina! Beidzot!

Bet pēkšņi, nu jau bijušais, tipogrāfijas «Latgales druka» direktors Ingus Gailums (P.Pizeļa atbilstības plānu realizēšanas kompanjons) sapulces dalībniekiem paziņo, ka viņam ir adresēta sekojoša vēstule:

«Līvānu novada dome kā viena no institūcijām, kas veido Preiļu rajona padomi, lūdz sniegt skaidrojumu par savulaik rajona padomes laikrakstam Norvēģijas dāvinātā īpašuma un tam atbilstošu kapitāla daļu pašreizējo piederību. Ierosinām sniegt informāciju rakstiski vai informēt rajona padomes locekļus kādā no tuvākajām sēdēm, iepriekš saskaņojot laiku.

*Ar cieņu,
Visvaldis Gercāns (paraksts)
Līvānu domes priekšsēdētājs
2000. gada 23. maijā»*

Kā radās šī vēstule? Kāpēc? Pēc sapulces noskaidrojās, ka cien. Gailuma kungs, zinot par SIA «Latgales druka» dibinātāju sapulces dienas kārtību, un, lai nepieļautu šo «gadsimta kļūdu», bija atteicies uz Preiļu rajona padomi, lai brīdinātu vadību, ka vēl jau nekas nav nokavēts un spēlīti ar SIA «Novadnieks. Redakcija» piederošajām 8 kapitāldaļām var turpināt. Neapanākot sev labvēlīgu atbildi, bet process taču jāapstādina, I.Gailums sameklē šajā laikā atvaļinājumā esošo Visvaldi Gercānu... un top vēstule — paslepus, aplinkus, nepaziņojot SIA «Latgales druka» valdei, bet kā bumba ar laika degli tiek turēta

līdz sapulcei, noslēpta no Preiļu rajona padomes locekļiem, pretējā gadījumā netaptu 23. maija vēstule.

Vēl pa starpai līdz dibinātāju sapulcei 2000. gada 7. jūnijā notiek Preiļu rajona apvienotā finansu un sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde, kuru vada V.Gercāns. Tiek uzaicināts I.Gailums, kas ar modru aciraugās uz potenciālajiem likuma pārkāpējiem, protams, bez «Latgales drukas» valdes pilnvaras, un, protams, bez T.Elstes līdzdalības sēdē, jo kā tad, acis raugoties, tā klaji pūderēs komiteju locekļiem smadzenes. Savs efekts tiek panākts. Apvienoto komiteju sēdē tiek pieņemts lēmums, ka 2000. gada 14. jūnijā rajona padomes sēdē skatīs jautājumu par 8 kapitāldaļu piederību. Aikā!?! Bet todien — 7. jūnijā V.Gercāns nevarēja zināt, ka 13. jūnijā SIA «Latgales druka» dibinātāju sapulcē tiks pieņemts lēmums par labu «Novadniekam».

Neizdevās!?! Lai vismaz paši savās acīs attaisnotu savu svarīgumu, vīri kaļ plānus, gatavība ierībt ir sasniegusi kulmināciju. Sērijraksti laikrakstā «Vietējā nedēļas avīze», emocionālie atgādinājumi, ka, lūk, toreiz, kad privatizēja p.u. «Novadnieks», par rajona padomes priekšsēdētāju strādāja Ilmārs Meluškāns, bet viņa sieva Žanna ir SIA «Novadnieks. Redakcija» līdzīpašniece, priekšvēlēšanu kampaņā (kā autoriem pašiem liekas) izdodas «lieliski». Viens vīriņš man pat uzrakstīja vēstuli, ka, ja es visu sīki neizskaidrošu par notiekošo, viņš izteiks man neuzticību, uzrakstīs sūdzību uz Rīgu un noņems mani no darba. Vot!

Beidzot pienāk arī izturības, pacietības spīdzināšanas un pazemošanas epogejs. 2000. gada 18. oktobrī I.Gailuma ietekmēts (mans viedoklis), sabiedriskās organizācijas «Latgales kultūras centrs» (valdes priekšsēdētājs Jānis Elksnis) 2 kapitāldaļu turētājs SIA «Latgales druka» Preiļu tiesā iesniedz prasības pieņemumu «Par pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā par SIA «Latgales druka» 8 kapitāldaļu pārdošanu». *Atbildētāji:* Preiļu rajona padome, SIA «Novadnieks. Redakcija», SIA «Latgales druka». Kāpēc tik daudz atbildētāju? Prasītāja loģika — viens deva, otrs pirka, trešais atzina, ka tā ir.

2001. gada 10. janvāris. Notiek Preiļu rajona tiesa. Pārsteigums (!) — «Latgales kultūras centru» pārstāv jau minētais Ingus Gailums, kas paspējis pirms tiesas tur iekārtoties par juristkonsultu. Tiesa prasību noraida.

2001. gada 19. aprīlis. Latgales Apgabaltiesas Civillietu kolēģijas tiesas sēde. Prasība noraidīta.

2001. gada 24. maijs. «Latgales kultūras centrs» iesniedz kasācijas sūdzību LR Augstākās tiesas Senāta civillietu departamentam.

2001. gada 1. augusts. LR Augstākā tiesas Senāta senatoru kolēģija nolemj kasācijas tiesvedību lietā izbeigt.

Liekas, pienācis laiks šim stāstam pielikt punktu. Trīs tiesas izvērtējušas notikušo privatizāciju. Kas tev, Dieviņ, deva! Politiskās kaislības pašvaldību priekšvēlēšanu laikā Preiļu rajonu izskandināja visā Latvijā. Arī «Novadnieks» ir nonācis šīs cīņas ringa vidū. Politiskā greizsirdība mēdz būt vēl postošāka par privāti intīmo. Vēlēšanās tikt pie varas ir augstāka par visiem tikumiem un likumiem. Kur nu vēl pēc tam vēlme pārmācīt žurnālistus par netīkamu rakstu publicēšanu. Princips — tikai labo vai neko. Citādi nosodīsim par viedokli, iesūdzēsīm tiesā par goda un cieņas aizskaršanu, aizliegsīm tiesības uz vārda brīvību... Laikam ir vieglāk ar nopietnu ģīmi dzīvot vienā vienīgā atbilstības vilnī?

Var just tikai gandarījumu, ka Līvānu novada domes priekšsēdētājs, rajona padomes priekšsēdētāja vietnieks Visvaldis Gercāns jau vairākus gadus cīnās un, no jauna sajutis spēkus, atkal ķeras pie p.u. «Novadnieks» privatizācijas lietu sakārtošanas un rajona sociālās labklājības nostiprināšanas, papildinot rajona padomes kasi, atņemot SIA «Novadnieks. Redakcija» tai likumīgi piederošās 8 kapitāldaļas SIA «Latgales druka». Šoreiz «cīnītāju» rindas papildinās ar bijušo 7. Saeimas deputātu, Preiļu novada domes priekšsēdētāju Jāzepu Šņepstu. Top abu vīru parakstīts iesniegums Preiļu rajona virsprokuroram veicājamam tieslietu padomniekam Andrim Pauram, kurā lūdz pārbaudīt, vai p.u. «Novadnieks» privatizācijas procesā nav pieļauti likumpārkāpumi, kuru rezultātā rajona padome varētu būt zaudējusi savu īpašumu.

Kāds no lasītājiem, droši vien jau ir saķēris galvu. Turi vien, jo tālākais ir vēl vairāk prātam neapverams.

2001. gada 17. oktobris. Rajona padomes apvienotā finansu un sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde. Sēdi vada rajona padomes priekšsēdētājs Arvids Soldāns. Visvaldis Gercāns nav ieradies, Līvānu novada domi pārstāv Viktors Kūka. Izskata V.Gercāna un J.Šņepsta iesniegumu virsprokuroram. Šoreiz — manā klātbūtnē. Izpildīdiktore Aina Pastore klātesošos iepazīstina ar Preiļu rajona prokuratūras atbildi:

«... rajona prokuratūra, pēc iepazīšanās ar civillietas materiāliem, arī uzskata, ka p.u. «Novadnieks» privatizācijas procesā nav pieļauti likumpārkāpumi, un nav konstatēti materiāli, kas liecinātu, ka rajona padome būtu zaudējusi savu īpašumu nelikumīgu darbību rezultātā.»

Protams, Jāzepu Šņepstu šī atbilde neapmierina. Viņš visiem paziņo, ka dzīvojot demokrātiskā valstī un cīnīsies par 8 kapitāldaļu atgūšanu un, ja kāds komiteju loceklis ir pret, tad tā arī lai pasaka, ka ir samierinājies ar izšķērdību, un lai neaizmirst, ka toreiz par rajona padomes priekšsēdētāju strādāja Ilmārs Meluškāns un viņa sieva ir SIA «Novadnieks. Redakcija» līdzīpašniece.

No J.Šņepsta puses tika ierosināts rajona padomes juristam E.Mukānam sagatavot jaunu ziņojumu par p.u. «Novadnieks» privatizāciju. Vispretīgākais (mans viedoklis) nobeigumā bija tas, ka vēl trīs rajona padomes locekļi — Līvānu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Viktors Kūka, Vārkavas pagasta padomes priekšsēdētājs Arturs Štagars un Pelēču pagasta padomes priekšsēdētājs Juris Kovaļevskis, lai nesarežģītu sev dzīvi un nenonāktu konflikt-situācijā ar J.Šņepstu, nobalso par šo priekšlikumu un tiek pieņemts lēmums:

«Uzdot Preiļu rajona padomes juristiem uz padomes sēdi sagatavot atzinumu par 8 kapitāla daļu piederību un izstrādāt priekšlikumu par šī jautājuma tālākas risināšanas iespējām.»

Iznāk, ka rajona padomes juristam ir jādod savi secinājumi jautājumā, kurš sen jau izlemts tiesās un visi apstākļi noskaidroti. Paskaidrojums droši vien būs, bet ko var lemt rajona padome no jauna? Vai par to, ka, dzīvojot demokrātiskā un tiesiskā valstī, Preiļu rajona padomes locekļi neuzticās tiesu varai un prokuratūrai? Vai spožā frāze «Viens likums, viena taisnība visiem» tiks pakļauta ambīcijām un lieluma mānijai? Vai par to, ka savā laikā neatvēlot ne santīmu p.u. «Novadnieks» atbilstībā no tā atņemti ārzemju investoru ieguldījumu.

Jums taisnība, cienījamais J.Šņepsta kungs. Mēs dzīvojam demokrātiskā un tiesiskā valstī, kurā ir pienākumi un tiesības. Demokrātiska valsts paredz arī disciplīnu, Satversmes prasību ievērošanu. Demokrātiskā valstī ir **j-ā-c-i-e-n-a** tiesas spriedumi, bet, ja tie jūs neapmierina, jāievēro arī to pārsūdzēšanas kārtība.

Beidziet klauņādi, kungi! Senāta lēmums nav pārsūdzams. To paredz Civiltiesas likuma 478. pants. Nomierinieties un darīsiet katrs savu darbu, jo nekāds novadu un pagastu iedzīvotāju dzīves līmeņa krass uzlabojums pēc vēlēšanām nav noticis, tāpēc vel-tiet savu enerģiju priekšvēlēšanu solījumu izpildei. Bet «Novadnieks» ar prieku laikraksta slejās ziņos par deputātu piedāvāto programmu izpildi un publicēs iedzīvotāju pateicības vēstules.

Ar cieņu

Tamāra Elste

P.S. Atvainojos visiem, kuriem liksies, ka es savā rakstā esmu viņus aizvainojusi vai arī turpmākajos rakstos aizvainošu.

Galēnu pagastā

■ **DZIRNAVU ZEMI PIEŠKIRS NOMĀ AR IZPIRKŠANAS TIESĪBĀM.** Pagasta padomes deputāti 16. oktobra sēdē izskatīja jautājumu par zemes piešķiršanu nomā. Arvīds Turlais vēlējās iegūt īpašumā zemi 1 ha platībā Maltas Trūpos ar mērķi būvēt hidroelektrostaciju (HES). Deputāti nobalsoja par zemes piešķiršanu nomā ar izpirkuma tiesībām uz 50 gadiem. Pirms celtniecības darbu uzsākšanas nomniekam visi būvniecības darbi jāsaņāko ar vietējiem iedzīvotājiem, nolēmuši deputāti. Nomnieks brīdināts, ka pretenziju gadījumā nāksies meklēt alternatīvu veco dzirnavu izmantošanas veidu. Iespējams, ka šajā vietā varētu būt kāda cita veida ražotne vai arī atpūtas un tūrisma objekts, informēja pagasta padomes priekšsēdētāja Leontīna Saleniece. Sākotnēji veco dzirnavu nomai bija pieteikušies 5 pretendenti.

■ **IEGĀDĀJAS SŪKNI.** Pagasta padome iegādājusies sūkni kanalizācijas ūdens pārsūkņšanai. Kā informēja L.Saleniece, Galēnu pašvaldības uzņēmums «Arājs» ir piedzīvojis finansiālu krīzi lielā nemaksātāju skaita dēļ. Naudas līdzekļu trūkuma dēļ uzņēmumam vairs nebija nekādu materiālo rezervju avārijas gadījumiem, tādēļ pagasta padomes deputāti vienojās par 455 latu piešķiršanu sūkņa iegādei. Finansējums rasts no pašvaldības ārpusbudžeta līdzekļiem — dabas resursu nodokļa.

■ **11 IEDZĪVOTĀJU IESNIEGUMI.** Deputāti izskatīja arī 11 dažāda rakstura iesniegumus, lielākā daļa no tiem bija par ārstēšanās izdevumu segšanu un sociālo pabalstu piešķiršanu. Izskatīta vēstule, ko parastījuši Galēnu pagasta lielāko zemnieku saimniecību īpašnieki. Tajā izteikts lūgums atbrīvot no aprēķinātās soda naudas par laukā nenomaksāto zemes un nekustamā īpašuma nodokli. Iemesls ir nesamaksātā nauda par pārstrādes uzņēmumiem nodotajiem graudiem, kā arī neatgūtie līdzekļi par pārdoto pienu Rēzeknes piena konservu kombinātam, kurš ir bankrotējis. Deputāti pieņēmuši demokrātisku lēmumu un atbrīvojuši no soda naudas par nenomaksāto zemes un īpašumu nodokli visus pagasta zemniekus.

Divi semināri par bērniem un jauniešiem sabiedrībā

Bērnu un jauniešu konsultatīvais centrs «Paspārne» sadarbībā ar Dānijas neatkarīgo ekspertu Birgeru Mosholtu 23. oktobrī pulksten 10.00 Livānu ģimnāzijā rīko semināru vecākiem, skolotājiem un visiem, kam rūp savu bērnu labsajūta. Savukārt 24. oktobrī pulksten 10.00 centra «Paspārne» telpās Livānos, Lāčplēša ielā 28 notiks seminārs jauniešiem. Seminārus vadīs B.Mosholts (nodrošināts tulkojums), tiks aplūkotas tēmas, kas skar bērnu

un jauniešu psiholoģiju, noskaidrots, kas vajadzīgs jauniešiem, lai viņš justos pamanīts, cienīts un novērtēts, kā arī to, kā jūtas ignorēts vai nesaprasts bērns. Pārrunās to, kā pieaugušajiem atbalstīt vienam otru, cik nozīmīgas ir ikdienas sarunas, un citas tēmas. Sīkāka informācija interesentiem pa tālr. 43868 («Paspārne»).

G.Kraukle

«Latvijas pasta» aicina iedzīvotājus un iestādes pievērst uzmanību nezināmas izcelsmes pasta sūtījumiem

««Latvijas pasta» aicina Latvijas iedzīvotājus un iestādes būt īpaši vēriģiem, saņemot nezināmu sūtītāju pasta sūtījumus,» informē «Latvijas pasta» ģenerāldirektors Aivars Droiskis, piebilstot, ka «Latvijas pasta» saistībā ar aizdomām par Sibīrijas mēra baktērijas saturošiem sūtījumiem jau ir veicis visus likumā noteiktos drošības pasākumus.

«Ikvienam, kas šajās dienās saņem pasta sūtījumus, vajadzētu būt uzmanīgiem,» uzsver A.Droiskis, piebilstot, ka adresātam pirms pasta sūtījuma atvēršanas noteikti jāpārlicinās, vai sūtītāja adrese ir jau zināma un vai attiecīgais sūtījums tiek gaidīts. Saņemot nezināmas izcelsmes pasta sūtījumus, adresātam būtu jāveic visi iespējamie piesardzības pasākumi, nepieciešamības gadījumā iepriekš konsultējoties ar speciālistiem.

««Latvijas pasta» patstāvīgi neatver un nepārbauda pasta sūtījumus, jo likums nepieļauj šādas darbības. Attiecīgi pasta sūtījumi likumā noteiktajā kārtībā ir pakļauti muitas kontrolei, kā arī Valsts sanitārās robežinspekcijas kontrolei. Arī citviet pasaulē pasta darbinieki nav tiesīgi ielūkoties pasta sūtījumos. Latvijas Republikas Satversmes 96. pants nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskaramību,» stāsta A.Droiskis.

A.Droiskis atgādina, ka sakarā ar minētajām bažām par infekcijas iesūtīšanu pa pastu aizdomīgu un bīstamu pasta sūtījumu pārbaudi «Latvijas pasta» jau aktīvi veic Valsts sanitārās robežinspekcijas speciālisti.

«Pēdējo dienu notikumi Amerikas Savienotajās Valstīs, kā arī vairākās Eiropas valstīs ir radījuši bažas, ka arī Latvijā pa pastu varētu saņemt sūtījumus, kas satur Si-

bīrijas mēra baktērijas,» stāsta A.Droiskis, piebilstot, ka «Latvijas pasta» šādi sūtījumi nav konstatēti.

«Latvijas pasta» ģenerāldirektors A.Droiskis ir pārliecināts, ka Latvijas iedzīvotāji saglabās mieru, neļausies panikai un nepievērsīs tik lielu uzmanību masu informācijas līdzekļos nevajadzīgi saceltajai ažiotažai, piebilstot, ka bez reāla pamatojuma radītā ažiotaža var tikai kārtējo reizi izprovocēt psihiski nelīdzsvarotus cilvēkus nelegāli «pajokoties», nosūtot pasta sūtījumus ar aizdomīgu saturu, kā tas, diemžēl, pēdējā laikā ir samērā bieži vērojams saistībā ar dažādiem viltus draudiem par ēku spridzināšanu un tamlīdzīgi. Kā ziņo ārvalstu masu informācijas līdzekļi, vairākas valstis solās ļoti stingri vērsties pret šādiem «jokdariem».

«Manuprāt, katram, kam dota iespēja paust jebkādu ziņu sabiedrībai, ir jāapzinās ziņo-

juma izraisītās sekas,» piebilda A.Droiskis. Arī šajā gadījumā ažiotažas rezultātā vairāk var būt jaunuma nekā labuma.

«Atkārtoti aicinu žurnālistus necelt paniku un neradīt ažiotažu, jo katrs adresāts zina savus paziņas, no kā gaida pasta sūtījumus, bet valsts iestādēm savukārt ir zināmi drošības pasākumi, lietvedības dienestos atverot valsts amatpersonām adresētus sūtījumus,» uzsvēra A.Droiskis.

Edijs Šauers, Latvijas pasta ģenerāldirektora palīgs sabiedrisko attiecību jautājumos

Trešdien infekcija ar Sibīrijas mēra baktērijām konstatēta 31 ASV Senāta darbiniekam, kā rezultātā ASV pārstāvju palāta uz piecām dienām nolēmusi pārtraukt darbu, lai pilnībā attīrītu ēku no nāvējošās sērgas.

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

SKAISTĀKIEM IKDIENAS MIRKĻIEM...

Liepāja

Pērciet Liepājas kafiju un laimējiet!

Kafija mājīgā virtuvē – sapnis par skaistu ikdienu. Liepājas kafija dāvina te:

- skaistas kafijas servīzes
- ērtas kafijas kannas
- virtuves televizorus
- priedes koka virtuves mēbeles

Līdz 10. decembrim sakrājiet 3 jebkuras Liepājas kafijas etiķetes, atsūtiet uz a/k 514, Rīga, LV-1010 un gaidiet izlozi! Laimīgie tiks paziņoti 20. decembra laikrakstos *Diena* un *TeleProgramma*. Balvas jums nogādāsim personīgi.

Sadarbība ar Bērnu palīdzības fondu turpināsies

● **EECA pārstāvji Hanss Egons Lorenzens (centrā) un Knuds Olavs Knudsens pieraksta mazā Sergeja un viņa māmiņas adresi, lai varētu viņiem palīdzēt.** Foto: L.Rancāne

Sākums 1. lappusē.

Fonda pārstāvjiem bija iespēja iepazīties ar Mihalinas un Jura Cakulu viesu namu. Ciemiņi ieinteresēti pētīja servīsa līmeni, apjautājās par vietu skaitu, aplūkoja glītās istabiņas, pirtī, pētīja viesu grāmatas ar daudziem ārzemnieku ierakstiem. Ciemošanās sakrita ar jaunā kamīna pir-

mās iekurināšanas dienu. Nama saimniece Mihalina Cakule stāstīja par projektiem, kas iecerēti atpūtas organizēšanai Aglonā, kur šim nolūkam iespējams plaši izmantot dabas resursus. Ir lietas, ko tūristu piesaistīšanā var darīt paši viesu namu īpašnieki, bet ir vajadzīgs arī plašāka mēroga atbalsts. Piemēram, ziemā Aglonas

pakalni būtu teicami izmantojami slēpošanai, taču šim nolūkam būtu jāierīko pacēlāji kalnos, kam vajadzīgi lieli ieguldījumi.

Aglonas pagastā ciemiņi aplūkoja arī Bērzgales baznīcas savdabīgo arhitektūru. Pēc tam viņi devās uz Daugavpils rajonu.

L.Rancāne

Bez Philips neiztikt nevienā mājā

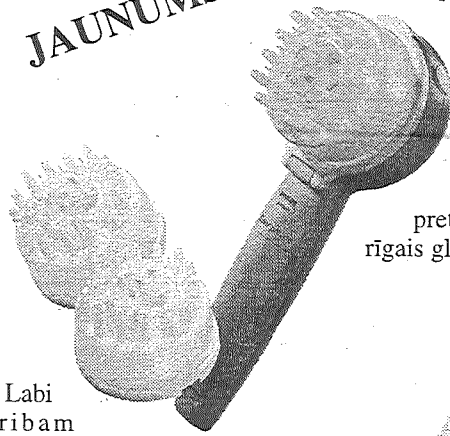
Mūsdienās sadzīves tehnika ir katras mājas neatņemama sastāvdaļa. Virtuvē neiztikt bez tējkannas, miksera, kafijas automāta un tostera, dzīvojamajā istabā — bez televizora un mūzikas atskaņotāja, bet ikdienas darbos — bez putekļu sūcēja, veļas mašīnas un laba gludekļa. Mēs visi gribam, lai sadzīves tehnika kalpotu ilgi un būtu uzticama, bet kvalitāti vislabāk garantē pārbaudītas lietas. Tieši šādu — jaudīgu, ērti lietojamu un kvalitatīvu firmas Philips sadzīves tehniku visplašākajā klāstā piedāvā veikals «Spektrs» Preiļos.

Laiks steidzas vēja spārnēm, un daudziem lasītājiem var būt pārsteigums, ka individuālais uzņēmums «Spektrs» gada nogalē svin savu desmito pastāvēšanas gadskārtu. Savukārt firmas veikals «Spektrs» apmeklētājiem pirmoreiz durvis vērā pirms četriem gadiem, un šobrīd tas ir viens no lielākajiem tirdzniecības uzņēmumiem, kas plašā klāstā piedāvā arī Philips un Whirlpool sadzīves tehniku un elektropreces. Uzņēmuma «Spektrs» īpašnieks Arnis Audars, veikala vadītāja Marija Audare un pārdevējs Raimonds Cimdiņš nerimīgi rūpējas, lai ikviens klients plašajā preču klāstā atrastu sev piemērotāko gan kvalitātes, gan cenas ziņā. «Spektrs» savus klientus regulāri cenšas pārsteigt gan ar lieliskām cenu atlaidēm, gan arī balvām un pircējiem domātiem īpašiem pasākumiem. Par to ne reizi vien ir pārliecinājušies daudzi jo daudzi «Novadnieka» lasītāji. Labus vārdus par «Spektra» rīkotajām Philips akcijām esam dzirdējuši gan tiekoties ar iedzīvotājiem pagastos, gan arī lasījuši vēstulēs. Daudzi «Spektra» pastāvīgie klienti ir arī mūsu lasītāji, tādēļ varam droši apgalvot — ne vienā vienā mājā ar nepacietību tiek gaidīta kārtējā atlaižu akcija «Spektra» veikālā.

— «Spektrs» nav tikai veikals, kur pircējs atnāk, apskatās un nopērk vajadzīgo preci. Mums ir svarīgi, lai klienti būtu apmierināti ar iegādāto, lai pieminētu mūs ar labu vārdu un nāktu vēl. Mūsu preču klāstā īpašs piedāvājums ir firmas Philips aktuālākie un modernākie elektropreču modeļi. Gan personīgi, gan arī pēc pircēju atsauksmēm varu teikt, ka Philips piedāvātās preces nodrošina visaugstāko kvalitāti, dizainu un darbības efektivitāti. Firmai Philips ir izveidots un jau daudzus gadus veiksmīgi darbojas personīgās higiēnas institūts, kur tiek veikts pamatīgs izpētes darbs, lai radītu tehnoloģiski augstvērtīgu un tajā pašā laikā ērti lietojamu produkciju. Arī šoruden mūsu veikala plauktos ir atrodami vairāki firmas Philips jauninājumi, par kuriem ne katrs pircējs zina. Tā ir jaunākā un mūsdienīgu tehnoloģiju ziņā visprogresīvākā sadzīves elektrotehnika, — stāsta veikala vadītāja. Šoreiz Marija Audare mūsu lasītājus aicina iepazīties ar vairākām visjaunākajām firmas Philips preču grupām.

Philips — sievietes skaistumam

JAUNUMS

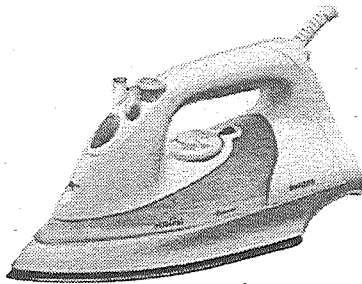
Labi gribam izskatīties visas, taču ne vienmēr pietiek laika un arī naudas, lai regulāri apmeklētu frizieri. Matu krāsošana mājas ap-

stākļos nereti sagādā ne mazums pūļu — krāsu ir grūti izklāt, tā notek un krāsojums neiznāk vienmērīgs. Ko iesākt, lai jūsu mati būtu mirdzoši no saknēm līdz pat matu galiņiem? Veikals «Spektrs» pircējiem piedāvā pārsteidzoši vienkāršu un revolucionāru iespēju — Philips matu krāsošanas ierīci *Colour Precise*.

Colour Precise ir pirmā elektriskā matu kopšanas ierīce. Tā padara matu krāsošanu ērtāku, ātrāku un precīzāku, krāsošana neaizņem vairāk kā 5 minūtes. Šai ierīcei ir īpaši izstrādāts krāsas difuzors, kas sadala matu krāsu līdz pat saknēm un ļauj piekļūt visām galvas daļām, arī pakausim. Krāsas izdales kontroles sistēma nodrošinās precīzu matu krāsas uzklāšanu. Ierīcei nav vadu, tā darbināma ar baterijas palīdzību, ir piemērota visiem matu krāsas veidiem. Krāsas difuzors ir nomaināms un vienā komplektā ietilpst divi šādi difuzori. *Colour Precise* ļauj ikvienai sievietei kļūt par satriecoši skaistu un ideāli krāsotu matu īpašnieci, smaidot saka Marija Audare.

Neizvietojamie Philips gludekļi

Īpašs jauninājums 2001. gada rudenī, ko veikalā «Spektrs» piedāvā firma Philips, ir gludekļi ar īpašajām *Ceralon* un *Careezu* gludināmklatnēm. Šo unikālo patentēto gludekļa virsmu galvenā īpašība, kas ļauj tos izcelt pārējā piedāvājuma klāstā, ir īpaši vieglā slidamība, kā arī pret ieskrabājumiem izturīgais gludekļa klatnes materiāls.

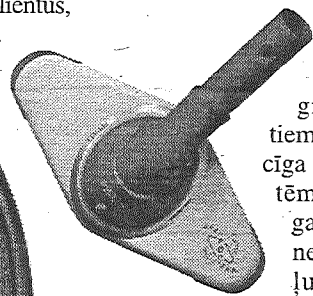

Tagad jums vairs nevajadzēs uztraukties, ja gludinot gadijies aizķert apģērba pogu vai rāvējslēdzi — gludeklis netiks bojāts. Tas ir arī viegli tīrāms, pateicoties nelīpošajam materiālam, stāsta Marija Audare.

Philips gludekļi katrā mājāsaimniecībā ir vērtīgs ieguvums, jo tie aizsargā apģērbus pret pārmērīgu nolietojumu karstuma iespaidā un saglabā auduma sākotnējo izskatu. Tie ir piemēroti pat vissmalkāko apģērba gludināšanai, taču jaudīgā un koncentrētā tvaika strūkļa (līdz pat 80 g/min) likvidēs arī visietīvjušākās krokas. Nereti problēmas rada ūdens pilienu veidošanās gludināšanas gaitā, kā arī tvaika kameras aizkaļķošanās, taču Philips gludekļi izstrādāti tā, lai tvaika padeve būtu maksimāla arī pie zemām gludināšanas temperatūrām bez jebkāda ūdens pilēšanas riska. Gludekļiem ir arī pastāvīga iebūvēta *AntiCalc* kasete, kas pasargā tos no aizkaļķošanās un tādējādi ievērojami pagarina gludekļa kalpošanas laiku. Tvaika intensitāti iespējams regulēt no mērenas līdz pat divkārtīgai iedarbībai. Philips piedāvā gan bezvadu gludekļus, gan gludekļus ar īpaši garu vadu — līdz pat 2,5 metriem.

Putekļi kļūst nemanāmi

Kā jūs raksturotu savus klientus, vaicāju Marijai Audarei. Viņa bilst, ka pircēji ir ļoti

dažādi. Viens pirkumu noskatījies jau sen, izpētījis, apdomājis un tikai tad nāk iegādāties kāroto. Taču tas nav standarts. Audares kundze atceras gadījumu, kad kāda sieviete neveiksmīgi pakļupusi uz ielas un sasitusi kāju. Ienākusi «Spektrā», izstāstījusi savu likstu, bet promejot sev un ģimenei par prieku nolēmusi iegādāties putekļu sūcēju. Tas jau sen bijis vajadzīgs, bet nesanācis atbraukt pakal. Sevi iepriecināt viņa nolēma tieši šajā dienā. Rezultātā mājās bija vajadzīgais pirkums, bet sarūgtinājums par negadījumu pagaisa.

Lai mājā panāktu nevainojamu tīrību, lai gaisks vienmēr būtu sveigs un grīdas tīras, mums nav vajadzīgs partneris, mums vajadzīgs speciālists, saka Marija Audare, rādot Philips jauno, augstākā līmeņa putekļu sūcēju sēriju *Specialist*. Šie sūcēji piedāvā jaunus tīrības standartus un mājas darbi pārvēršas atpūtā, īpaši, ja putekļu sūcējs ir aprīkots ar jauno *Reach&Clean* uzgali. Šis rombveida uzgali ir viegli manevrējams, grozāms 360 grādu leņķī, ar četrām lietošanas pozīcijām cieta grīdu un paklāju tīrīšanai, ar standarta vai pastiprinātu sūkšanas jaudu. Noapaļotā rombveida forma un uzgaļa manevrēšanas spējas ļauj piekļūt visiem istabas kaktiem, tādēļ pat šaurākās spraudziņas vairs nebūs patvērumi putekļiem. Arī putekļu sūcēja caurule ir grozāma 360 grādu leņķī, tiem ir īpaši spēcīga filtrācijas sistēma, kas attīra gaisu un uzsūc ne vien putekļus, pūkas un spalvas, bet arī nepatīkamos aromātus. Philips — tā ir garantija labai kvalitātei, ko izvēlēties vienmēr laipni palīdzēs firmas «Spektrs» darbinieki.

G.Kraukle

Nenokavējiet — lieliska iespēja!

Drēgnajiem rudens vakariem piestāv aperīgas domas un draudzīgas sarunas pie smaržojošas tējas tases. To šoruden saviem lasītājiem grib dāvināt arī laikraksts «Novadnieks», rīkojot kopīgu akciju ar veikalu «Spektrs», kuras galvenā balva ir tehnoloģiski pati jaunākā Philips radītā tējkanna *Essence*.

Nenokavējiet akciju! Ikviens, kurš «Novadnieku» pasūtīs novembrim un decembrim, kā arī tie lasītāji, kas «Novadnieku» jau abonējuši līdz šī gada beigām, piedalīsies Philips tējkannas *Essence* izlozē, kura notiks 7. novembrī pulksten 11.00 veikalā «Spektrs» Preiļos, Raiņa bulvāri 17.

Uzdāvinī sev un savai ģimenei siltus vakarus kopā ar Philips un abonē lielāko rajona laikrakstu «Novadnieks» atlikušajiem diviem šī gada mēnešiem. Parakstīšanās visās rajona pasta nodaļās līdz 27. oktobrim (ieskaitot).

Progresīvā virtuves piederumu līnija *Essence* piedāvā elegantu un izsmalcinātu papildinājumu jūsu virtuvei. Šī ietilpīgā (līdz 1,7l) tējkanna būs piemērota ikvienai ģimenei. Tās izturību nodrošina īpaša tehnoloģija ar modernu bezspirāles sildelementu un katlakmens filtru, kā arī trīs drošības līmeņi tējkannas izslēgšanai. Tējkanna *Essence* ir uzticams sabiedrotais, kas savu darbu paveic ātri un nemanāmi, bet izslēdzas automātiski, par ūdens uzvārīšanos atgādinot ar patīkamu skaņas signālu.

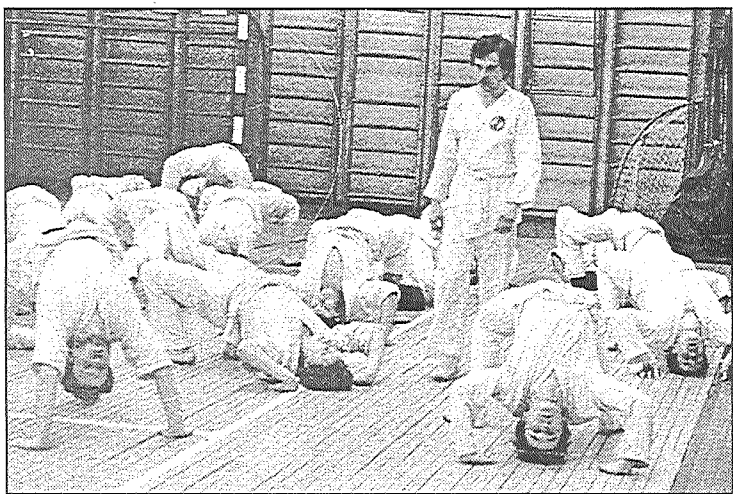
空手道 — ceļš uz savu

No kluba vēstures

Ar karatē Igors Komars nodarbojas kopš 1979. gada 9. septembra. Šo datumu viņš atceras ļoti labi. Pēc diviem studiju gadiem Politehniskā institūta filiālē Daugavpilī viņš pārcēlās uz Rīgu un trešā kursa laikā iestājās karatē sekcijā. Gribētāju bijis milzums. Pretendenti kārtoti divus ļoti smagus eksāmenus fiziskajā sagatavotībā. Uzņemti tie, kas tos nokārtojuši. Paralēli studijām visus trīs gadus turpinājis nodarboties ar karatē, iekļūvis Latvijas izlasē un piedalījies sacensībās. Pēc tam Rīgā nodibinājis savu treniņgrupu. Sajā laikā nolūkojis arī skaistāko Latgales meiteni Tatjanu (kā to apgalvo joprojām, arī pēc daudzajiem kopdzīves gadiem ar piebildi, ka Tatjana tikai studējusi Daugavpilī, bet īstenībā ir no Kuldīgas). Pēc norikojuma kopā ar ģimeni pārcēlies uz Vangaziem, strādājis Vangažu profesionālajā skolā. Arī šeit nodibinājis, kā pats saka, fanātiķu grupu. Nepārtraukti uzturot kontaktus ar saviem treneriem, cēlis meistarību un karatē turpinājis apgūt aizvien dziļāk.

Pēc tam pienāca gadi, kad karatē kā masu sporta veids piedzīvoja oficiālu aizliegumu. Igors turpināja nodarboties Armijas sporta klubā, piedalījās sacensībās.

Astoņdesmito gadu beigās attieksme pret karatē mainījās. Rīgā notika divi lieli Austrumu cīņu

● Igor Komars vada savas pirmās grupas treniņu 1980. gadā. Šī poza, ko apgūst iesācēji, saucas «tilts».

veidu festivāli.

Tas arī bija izšķirošais periods, atceras Igors Komars, kad sapratu, kāds ceļš man ejams. Ka jāiegūst augstāka kvalifikācija, ka cīņas tehnika jāpapildina ar dziļām karatē teorētiskajām un Austrumu filozofijas zināšanām un tāpēc jāmeklē kontakti ar šī sporta veida slavenībām. Šādu cilvēku es atradu Polijā. Vēlāk mans karatē skolotājs kļuva par Polijas karatē federācijas prezidentu. Braucu uz semināriem, treniņiem, sacensībām. Pa ceļam līdzī nēmis dažādas preces, jo tajos gados braucieni uz Poliju tirgoties bija visai izdevīgs veids, kā tikt pie līdzekļiem. Par dažu līdzzaņemto mantu pārdošanu naudas pietika treniņiem nedēļas ilgumā. Tomēr Igors to atceras kā visai grūtu laiku.

1984. gadā ģimene pārcēlās uz Aglonas pagastu. 1990. gadā Igors kļuva par instruktoru un ieguva tiesības organizēt grupas. Gadu vēlāk organizēja plašu nometni, kurā veselu nedēļu trenējās poļu, lietuviešu, latviešu karatisti. Nometne beidzās ar plašiem cīņas demonstrējumiem Preiļos. Pēc tam gan Preiļos, gan Aglonā tika organizētas karatē grupas, kurām bija ļoti liela piekrišana. Dalībnieku bijis tik daudz, atceras Igors, ka vienā vakarā notikuši trīs treniņi pēc kārtas. 1991. gada 17. oktobrī viņš oficiāli reģistrēja savu uzņēmumu «Komar Karate Klubs Aglona». 1995. gadā nosaukums tika papildināts ar sportā lietojamu vārdu «Satori».

Aizritējušās desmitgades sākuma periodu Igors Komars atceras kā laiku bez nevienas brīvas mi-

nūtes. Nepārtraukti treniņi, sacensības, tiesnešu un treneru semināri. Pastāvīgas mācības. Gan cīņas, gan arī pedagoģiskā metodika bija jāapgūst un pilnībā jāpārvalda. Igors to prasīja no treneriem un tiesnešiem, un nedeva atlaidi arī sev.

Karatē cīnītāja spēju apliecinājums ir jostu krāsa, sapnis — melnā josta. Igors savu cīņas tehniku turpināja attīstīt līdz virtuozai pilnībai. Radās jaunas pazīšanās ar pasaulē slavenākajiem karatē cīnītājiem. Itāļu slavenības, melnās jostas, sestā dan īpašnieka, vadībā cēla savu kvalifikāciju. Rezultāts bija iegūtā melnā josta, pirmais dan. Iepazinās ar pašlaik pasaulē populārāko šihanu (karatē augstākais skolotājs) Kennetu Funakoši, kurš dzīvo ASV, Kalifornijā. Kennetam šoruden apritēja 62 gadi, viņam ir melnā josta, astotais dan un viņš ir Hitina Funakoši — karatē do dibinātāja — slavenākais tiešais pēcnācējs.

Esmu ļoti labs treneris — sensei, kas nozīmē ne vien treneri, bet arī skolotāju, audzinātāju. Daudz strādāju, daudz nogurstu, par darbu nevienam neko plaši nestāstu. Gadās, mašīnā mājup dodos tik noguris, ka neatceros, kādai vietai jau esmu izbraucis cauri. Tā, atskatoties uz kluba darbības desmit gadiem, uz saviem personīgajiem 22 gadiem, kas ziedoti karatē, par sevi stāsta Igors. Kluba dalībnieki ir kā liela saime, audzēkņu vecāki dzīvo līdzī bērnu veiksmēm un zaudējumiem. Laba ģimene.

Jubilejas priekšvakarā

Uz desmit aktīvas darbošanās un spožiem panākumiem bagātiem gadiem šajās dienās atskatās individuālais uzņēmums «Komar Karate Klubs Aglona». Klubs ir viens no vadošajiem mūsu valstī, kas ar lieliskiem rezultātiem ievada un sagatavo jaunus audzēkņus Austrumu cīņā karatē. Uzņēmuma pieraksta un Komaru ģimenes dzīves vieta ir Aglonas pagasts, taču Igora Komara, karatē augstas klases cīnītāja un trenera, vārds tālu pārsniedzis pagasta, rajona, novada un pat valsts robežas.

Igoram ir lielisks atbalsts — viņa mīlētā un viņu mīlošā sieva Tatjana. Viņi spēj viens otram palīdzēt un sa- prast smagākās situācijās. Izveidots teicams ģimenes dzīves modelis. Igors apbrīno Tatjanas pacietību, mīlestību, prasmi gaidīt, prasmi mērķtiecīgi, bet nepiespiesti vadīt ģimeni.

Tatjana atzīstas, ka viņu pie vīra saista istā, pirmā mīlestība. Mūsu raksturi ir pretēji, saka Tatjana, un ar viens otru pievelkam. Abu kopdzīve ilgst jau 23 gadus, un par tās noturības garantiju Tatjana teic: siev. Iva jāsaprot, ka vīrietim nevar izmainīt. V. nevajag centties viņu pāraudzināt. Ja viņa to nesapratīs, visu laiku cīnīsies kā ar vējdzirnāvam, bet neko nepanāks.

Visādi ir gājis, atceras Tatjana, tomēr, ja viens otram spēj piedot, var daudz kam tikt pāri. Igors ir ideju autors un virzītājs, viņa raksturo vīru. Spilgta personība. Labs tēvs saviem bērniem. Gādīgs vīrs. Rūpīgs un iekļūstīgs treneris.

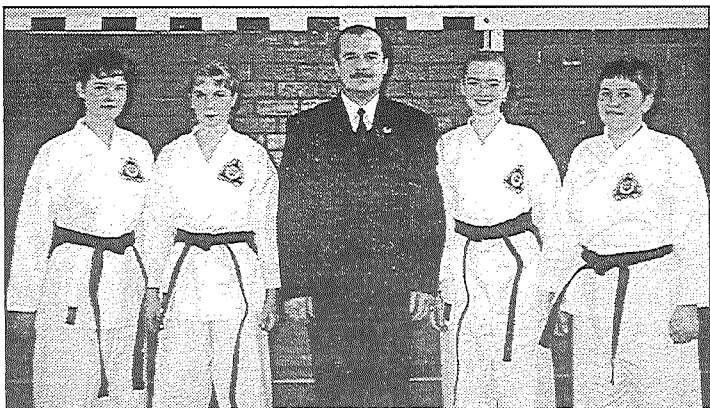
Skolotāja zelts ir viņa audzēkņu uzvaras

Igora Komara vadītais klubs ir paplašinājies, tam ir filiāles Krāslavā, Ludzā, Rēzeknē, Dagdā, Višķos, Viļānos un citās pilsētās. Pa šiem gadiem ar karatē nodarbojušies aptuveni 5000 audzēkņu. Lielākā daļa no viņiem ir skolēni, kas pēc vietējo skolu absolvēšanas dodas uz augstskolām un turpina trenētās Rīgas, Daugavpils klubos. Tā ir mūsu mazā bēda, saka Igors Komars, jo katrā no viņiem ieguldīts liels darbs. Jaunietis izaug, un viņa panākumi un slava pieder citiem klubiem. Tomēr uzvarētāju apbalvošanas ceremonijās kā pirmais tiek minēts pirmā trenera vārds. Igoram Komaram to

nācies dzirdēt ļoti bieži.

Bet viena daļa no audzēkņiem neiztur nogurdinošo un sarežģīto treniņu smagumu. Sacensību, cīņas, diplomu, medaļu, kimono un karatē atribūtu pievilcība viņu acīs nespēj kompensēt smago attīstības procesu.

Pats Igors Komars tagad trenē tikai kluba izlasi. Daudzi no viņa audzēkņiem paši kļuvuši par treneriem un vada nodarbošanos. Preiļu rajonā tie ir Ilgvars Grigulis, Oskars Tillers (abi no Aglonas), Jūlija Filimonova (Preiļi), Igora dēls Oļegs, starp citu, — vairākkārtējs Eiropas čempions. Igors Komars var nosaukt veselu sarakstu ar kluba audzēkņu uzvarēm, kuri ieguvuši godalgotas vietas starptautiskos turnīros, kļuvuši par vairākkārtējiem Latvijas čempioniem.

● Ar karatē nodarbojas ne tikai zēni, bet arī meitenes. Latgales meitenes, kas kļuvušas par čempionēm, kopā ar savu sensei — Igoru Komaru.

No virsotnes uz virsotni

Tiem, kuri turpina pilnveidot savu meistarību aizvien augstākā līmenī, arī spēku pārbaude notiek augstāka līmeņa sacensībās. Pirmo reizi Latvijā 10. un 11. novembrī Rīgā notiks pasaules čempionāts karatē cīņā. Jau ir aizvadīts Latvijas atlases čempionāts, kurā dažādās svara kategorijās Igora Komara kluba audzēkņi ieguva 19 godalgotas — trīs pirmās, septiņas otrās un deviņas trešās — vietas un līdz ar to ieguva tiesības piedalīties pasaulē čempionātā. Pēc komandas medaļu kopskaita Igora cīnītāji ieguva pirmo vietu un būs trešā daļa no kopējā Latvijas cīnītāju skaita. Uz čempionātu ieradīsies arī Kennets Funakoši, piedalīsies cīnītāji gan no Amerikas kontinenta, gan arī no Eiropas valstīm. Atlases meistarsacīkstēs Igors Komars saņēma augstu apbalvojumu — zelta nozīmīti par nopelniem Latvijas karatē attīstībā.

Karatē - do

Kara nozīmē tukšums, te — roka. Nosaukumam pievienotais do nozīmē ceļu. Karatē - do ir tulkojams kā «tukšas rokas ceļš», tas ir, — neapbruņots cilvēks. Karatē pilnība nav sasniedzama, tai tuvojoties var vienīgi tie, kas ar šo

● Jostas, kas liecina par karatē cīnītāju meistarību. Katrai no tām galā redzama emblēma ar lunkanu, spēcīgu tīgeri — karatē - do simbolu.

cīņu nodarbojas visu mūžu. «Do» nozīmē arī to, ka treniņu, meditācijas, sevis pazīšanas un pārveidošanas ceļš ir ļoti ilgs, pārvarot savu nepilnīgumu, tuvojoties harmoniskai saskaņai ar apkārtējo pasauli. Karatē jēga ir cilvēku padarīt gan fiziski, gan garīgi ideālu, panākt, lai viņš būtu pilnība, šī cīņas veida būtību skaidro Igors. Karatē apvieno vingrošanu, jogu, akrobātiku, cīņu.

Sistēmas jēdziens karatē ir ļoti svarīgs, saka Igors. Mēs uzņemam audzēkņus jau no sešu gadu vecuma. Viņiem ir jāredz, uz ko tiekieties, kāds ir attīstības ceļš.

Viņiem skaidri jāzina, kas jāapgūst tagad un ko mācīsies pēc pusgada. Notiek eksāmeni, ko pieņem speciāla komisija. Mācības notiek pa pakāpēm — kjū. Ir deviņas šādas kjū. Pēc katras pakāpes eksāmena nokārtošanas tiek piešķirta attiecīgas krāsas josta. Par devīto pakāpi — balta. Pēc tam seko dzeltenā, oranžā, zaļā, zilā, trīs brūnās jostas. Šis, brūnais posms, ir ļoti sarežģīts. Jostu krāsa gan neatšķiras, bet eksāmenus nokārtot ir ļoti grūti, jo cīņas tehnika ir stipri sarežģīta. Gadu pēc brūnās jostas pirmā kjū iegūšanas karatē cīnītājam tiek

pilnību 10 gadu garumā

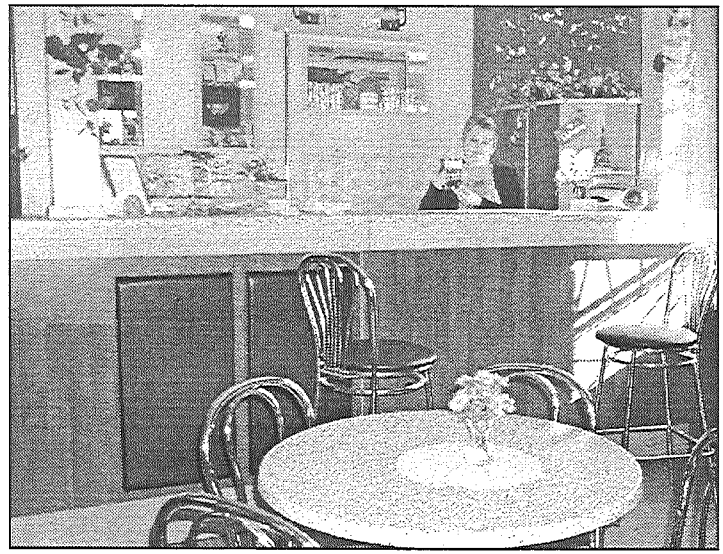

Komaru ģimene «Novadniekam» pozēja kluba desmit gadu jubilejas priekšvakarā. Ar Igora nopelnītajiem atbalvojumiem, kas ņemti personīgi vai arī pasniegti klubam, var aplāt vai visu vīvas koku. Tās ir zelta un sudraba medaļas. Lielas balvas par dzīves veidu — cīņu ar sevi ceļā uz pilnību — un par saistošās līdzgaitnieces Tatjanas atbaistu šajā ceļā. Medaļu klāstā dēla Oļega uzvaras.

Karatists isteno gardēža sapni

Kopš bērnības esmu sapņojis par mazu kafējnīciņu vai restorānu savā ipašumā, neslēpj Igors. Mamma viņu lutinājusi ar gardiem ēdieniem. Tagad sapnis īstenojies. Klubam pieder kafējnīca «Zodiaks» pašā Aglonas centrā, un šeit gan par vīru, gan arī apmeklētāju garšas kārpiņu labsajūtu gādā Igora sieva Tatjana kopā ar kafējnīcas darbiniekiem. Zem viena jumta te atrodas arī veikals un spēļu automātu zāle.

Bet pāris kilometrus tālāk aiz Aglonas centra garābraucēju uzmanību piesaista noslēpumains uzraksts «Maliņā». Šeit ierīkots otrs Komariem piederošs veikals, kā arī alus bārs ar spēļu automātiem. Kafējnīca, bārs un veikali iemantojuši popularitāti ar labu ēdienkarti, ar teicamu apkalpošanu, ar svaigumu, spodrību un mājīgu interjeru, kas izveidots pēc Tatjanas ieceres. «Maliņā» kopā ar alus kausu var panaškēties ar ķiploku grauzdīņiem, ar

● Bārā «Maliņā» katram apmeklētājam kausu ar svaigu putojošu alu pasniedz pārdevēja Ina Vucāne.

voblu, uzkost picas šķēlīti, kas gatavota kafējnīcā. Savukārt «Zodiaka» virtuves piedāvājums apmierina visizvēlīgākos klientus, kādu Aglonā nekad netrūkst. Te labprāt pusdieno ministri savās vizītēs pa laukiem, te bieži notiek darījumu pusdienas lietišķiem ļaudīm.

Sakarā ar kluba desmitgadi Ko-

mariem piederošajos veikalos sarīkotas svētku akcijas ar loterijām, atlaidēm, konkursiem.

IU «Komar Karate Klubs Aglona» ir viens no «Novadnieka» sponsoriem un ik mēnesi kādam no lasītājiem tiek kluba dāvanu karte. No balvu saņēmējiem «Novadnieks» dzirdējis tikai teicamas atsauksmes.

空手道

(Karatē - do, kas tulkojumā nozīmē — tukšās rokas ceļš.)

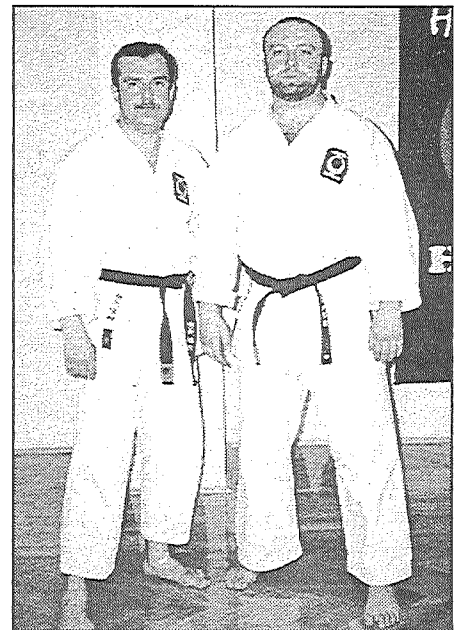
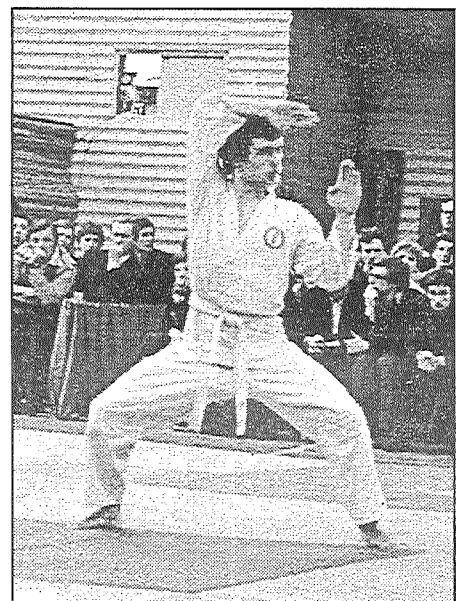
No biogrāfijas

Igors Komars ir dzimis 1958. gada 25. jūlijā Minskā. 30 gadus vēlāk šajā dienā sieva viņam dāvināja brīnišķīgu dāvanu — meitu Jūliju.

Igors Komars uzskata, ka viņa dzīves ceļā ievirzi lielā mērā ietekmējis tēvs, pēc tautības polis, ļoti enerģisks cilvēks ar augstāko medicīnisko izglītību. Viņš pievērsies klasiskajām cīņām. Starp citu, savu vecāku ģimenē bijis 17. bērns. Kā labs ārsts tēvs bija plaši pieprasīts, un 1960. gadā viņš ar ģimeni pārcēlās uz Latviju, uz Daugavpili, kur kopā ar Igora māti, baltkrievieti, dzīvo arī pašlaik. Šajā pilsētā dzīvo arī Igora brālis Anrejs, kurš arī kļuvis par ievērojamu karatē cīnītāju. Pēc vidusskolas absolvēšanas Igors iestājās Aviācijas institūtā, taču pēc kāda laika pārdomāja un studijas pameta. Dienēja Sibīrijā. Atgriezies mājās, uzsāka studijas toreizējā Rīgas Politehniskajā institūtā.

● Igors pirmajās sacensībās, kurās izcīnījis trešo vietu un juties bezgala laimīgs...

...un kopā ar brāli Anreju jau kā melno jostu īpašnieki. Andrejam ir melnās jostas ceturtais dan.

atļauts kārtot eksāmenu melnās jostas ieguvei.

Melnajai jostai ir vairāki meistarības līmeņi — dan, pirmais ir pamāciskais. Igors Komars eksāmenu pirmā dan iegūšanai kārtis pie Kenneta Funakoši Polijā.

Atļauju otrā dan eksāmenam var iegūt pēc diviem gadiem. Arī to Igors kārtoja Polijā. Trešā dan kategoriju viņš saņēma Rīgā, un arī to piešķīra Kennets Funakoši. Latvijā ir tikai septiņi karatē cīnītāji, kuri saņēmuši melnās jostas trešo dan. Igors neslēpj, ka pavisam drīz viņš cer saņemt ceturto dan.

Igors lepojas ar dēlu Oļegu, kurš ieguvis melnās jostas pirmo dan. Dēls eksāmenu kārtoja Rēzeknē, kad šeit bija ieradies slavenais Funakoši. Es savu melno jostu ieguvi 35 gadu, bet dēls — 17 gadu vecumā, salīdzina Igors. Jā, protams, jo Oļegam bija izcilis treneris un skolotājs — viņa paša tēvs.

Desmitais dan pasaulē bija vienam cilvēkam, 1957. gadā mīrušajam karatē do pamatlicējam Hitinam Funakoši.

● Igors Komars (no labās) kopā ar Kennetu Funakoši (otrais no labās) Aglonā. Viesi pavada Latvijas Nacionālās karatē šotokan federācijas prezidents Leonīds Vasiļjevs (no kreisās).

● Igors Komars no karatē leģendas Kenneta Funakoši rokām saņem diplomu par otrā dan iegūšanu.

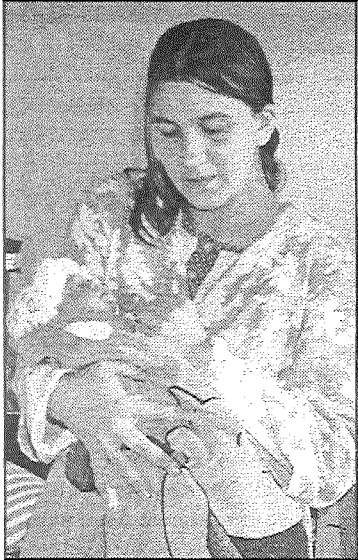

Pie Komaru ģimenes kluba 10 gadu jubilejas priekšvakarā ciemojās Tamāra Elste, Līvija Rancāne, Mihails Rukosujevs. Materiālā izmantotas foto arī no Komaru ģimenes fotoalbuma.

22. oktobris — Īrisa, Irīda.
 23. oktobris — Daina, Dainis, Dainida.
 24. oktobris — Renāte, Modrīte, Mudrīte.
 25. oktobris — Beāte, Beatrise.
 26. oktobris — Amanta, Amanda, Kaiva.
 27. oktobris — Lilita, Irita, Ita.
 28. oktobris — Nīna, Ninona, Antoņina, Oksana.

Audz laimīgs, mazais!

13. oktobrī preiliešu **Kristīnes** un **Aleksandra Denisovu** ģimenē piedzima pirmais bērns, kas nosaukts par Ēriku. Šādu vārdu dēlam izdomāja tētis. Kristīnes vecāki Janīna un Jānis sagaidījuši pirmo mazbērniņu, bet otrai vecmāmiņai — Irēnai jau trešais auklējamais mazbērns.

Mazo Ēriku paredzēts kristīt Preiļu baznīcā. Kūmās lūgti Aleksandra māsiņa ar vīru.

Jaunā māmiņa vēlēja savam mazulītim augt veselam un stipram. Viņa pateicās ārstei Svetlanai Morozovai, vecmātei Dagnijai un pārējiem dzemdību nodaļas darbiniekiem.

9. oktobrī pasaulē sevi pieteica maza livāniete. Viņas māmiņai **Svetlanai Kolosovai** un tētim **Sergejam** padomā ir vairāki vārdi, bet par galīgo variantu izšķirties palīdzēšot vecāka meita Elīna. Viņa katru dienu slimnīcā apciemoja māmiņu un mazo māšeli, solījās palīdzēt auklēšanā. Arī savas vecmāmiņas Nīnas mīlestība un rūpes tagad Elīnai būs jādala ar mazo māsu. Vecmāmiņa dzīvo kopā ar meitas ģimeni un ir pirmā palīdzēte bērnu audzināšanā. Turpat Līvānos dzīvo arī otrā vecmāmiņa — Jevdokija. Viņas mazbērnu pulciņš ir lielāks. Jaundzimušī meitenīte ir viņas ceturtais mazbērniņš.

Svetlana teica paldies ārstiem Svetlanai Morozovai un Jurim Kļaviņam, kā arī pārējiem, kas palīdzēja meitiņai nākt pasaulē.

Preiliešu **Natālijas** un **Māra Golubicku** mazulīte steidzās ātrāk satikt savu māmiņu un tēti, tāpēc gan jauno ģimeni, gan medikus stipri vien pārsteidza ar savu ierāšanos neparedzētā laikā. Viņa piedzima 13. oktobrī. Vecāki nebija paspējuši pat padomāt par vārdu. Tomēr Māris bija gatavs šajās grūtajās stundās būt Natālijai līdzās, stiprināja un mierināja viņu. Tagad, to atceroties, viņš rauš sviedrus no pieres. Viss sācies negaidīti ātri, bet viņa reakcija bijusi āsa — jābūt blakus sievietei.

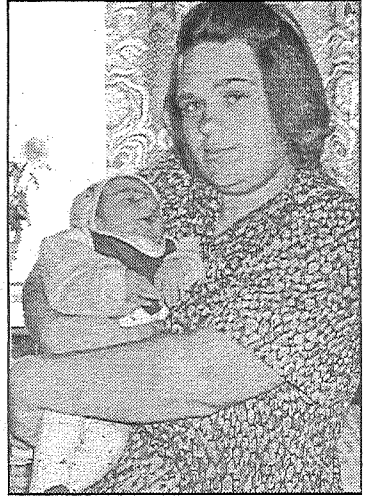
Vecmāmiņa Zinaīda un vecdētiņš Fjodors, kam līdz šim bija divi mazdēli, tagad ir laimīgi par mazmeitiņu. Otrajam vecvecāku pārim Marutai un Staņislavam nu auklējamās divas mazmeitiņas.

15. oktobrī pasaulē nāca mazā Lāsma, pirmais bērns Rušonas pagasta iedzīvotāju **Olitas** un **Māra Riekstiņu** ģimenē. Māris šajā svarīgajā brīdī nebija sievas tuvumā, jo strādā Irījā. Viņš katru dienu piezvana pa telefonu, apjautājas par sievas un meitas veselību, un arī meitai liekamo vārdu pateica pa telefonu. Olita dzīvo kopā ar Māra vecākiem Āriju un Vitoldu, kas pirmo reizi iekļuvuši vecvecāku godā. Pirmo mazmeitiņu sagaidījuši arī Olitas vecāki Lidija un Jānis, kas dzīvo Višķos.

Mazulīti kristīs Preiļos. Lāsmas krusttēvs būs Olitas brālis, bet krustmāte — Māra māsiņa.

Jaunā māmiņa priecējās, ka meitiņa ir mierīga, vēlēja augt paklausīgai un pateicās medikiem par palīdzību.

Pelēču pagasta iedzīvotāju **Irēnas** un **Jevģēnija Konstantinovu** sestais bērns — puisītis piedzima.

15. oktobrī. Mājās viņu sagaidīja četri brāļi: Igors, Vadims, Ivā Maksims un māsiņa Karīna. Viņi puikas iet skolā, un brālīša pie-skatīšanā mammai galvenā palīdzēte būs Karīna.

Vecvecākiem Nadeždai un Jurijam ir astoņi mazbērni, divi no viņiem dzīvo Baltkrievijā. Vecmāmiņa Jevdokija un vecdētiņš Aleksandrs sagaidījuši jau vienpadsmito mazbērnu.

Mazo puisīti kristīs Preiļos, vecdicbnieku baznīcā. Māmiņa dēlam vēlēja ātrāk augt, būt veselam. Viņa teica lielu paldies ārstiem Larīsai Bogdanovai, Jurim Kļaviņam un visiem pārējiem nodaļas medikiem.

Daudz laimes, mazo gaviļņiek!

Bēnudārza «Pasaciņa» audzēkne **ANASTASIJA UDALOVA** ir dzimusi 1995. gadā. 16. oktobrī meitenītei palika seši gadi. Bēnudārza audzinātājas viņu raksturo kā ļoti draudzīgu meiteni, raksturā Anastasija ir mierīga. Visvairāk viņai patīk spēlēties ar lellēm, bet, kad izaugs liela, viņa gribētu kļūt par frizieri. Arī tagad, spēlējoties ar draudzenēm, Anastasija labprāt taisa dažādas frizūras. Lai gan viņa labprāt rotājas ar visiem bērniem, tomēr par labāko draudzeni pati uzskata Juļu.

Māksla radīt pēcnācējus

Francijas karalis Ludviķis XIV savam dakterim jautāja, kāpēc bērni, ko dzemdēja viņa sieva, ir tīzli un neglīti, bet bērni, kas dzimuši viņa mīļākajām, ir spēcīgi un skaisti. «Jūsu augstība,» atbildēja dakteris, «tas ir tāpēc, ka jūs karalienei sniežat tikai atliekas!»

Bērna dzimšana ir atkarīga no daudziem apstākļiem un nejausībām. Starp tiem ir ne tikai vecāku miesas uzbūve, temperaments, viņu veselība, bet arī sociālais stāvoklis, dzīvesveids, uzvedība, personības nianšes, ieradumi, dzīvesvieta, gadalaiks un daudz kas cits. Tomēr ir vēl viens svarīgs, pat vissvarīgākais aspekts — vecāku dzimumu pievilksnās pakāpe — spējas, kas nepakļaujas korekcijai.

Bieži vien pāri ar sarūgtinājumu atklāj, ka viens ar otru «nesader» — nav vēl satikts tas «īstais». Šī fakta apziņa nāk caur iekšējām jūtām — «stīga vēl nav ieskanējusies». Neizkļūst mūsu organismam nav vienalga, kāds tieši pretējā dzimuma indivīds ar to savienosies, un bioloģiskajam pārākumam šeit nav galvenā loma. Ne katrs vīrietis vai sieviete var aizstāt cits citu.

XIX — XX gadsimtu mijā austrietis Oto Veiningers atklāja dzimumpievilksnās likumu. Pēc Veiningera domām, šis likums izskaidro savstarpējās sapratnes fenomenu. Ar kādām īpašībām jābūt apveltītam individam, kas maksimāli pievelk pie sevis? Zināms, ka katram vīriešu tipam atbilst sievietes tips, kas viņu uzbudina un otrādi. Visbiežāk saderību izskaidro vienkāršoti — «kontrasti sader».

Runa ir par vīriešu un sievietes personības psihes dažādību. Katrā vīrietī ir daļa sievišķā, bet katrā sievietē — daļa vīrišķā. Šīs daļas lielums pretējā dzimuma polos ir individuāls, bet tā eksistē vienmēr. Vadoties tieši pēc tā, divi iet pretim viens otram nevis kā uzvelkamās rotaļlietas, bet pēc maksimāla dzimumpievilksnās likuma, viņus vienā veselā savieno abu vīrišķā un sievišķā sākuma summas vienādība. Bet kāpēc vispār vajag ņemt vērā kaut kādu dzimumpievilksnās likumu, kāpēc jāskan unisonā un jāsaprot vienam otrs no pusvārda? Izskaidrojums vienkāršs — veselīgi pēcnācēji. Ne velti mīlestībā dzimuši bērni vienmēr tiek uzskatīti par visveiksmīgākajiem.

Viens no kallipedijas («kalli» — skaists, «peidos» — bērns) galvenajiem nosacījumiem — dažādu nāciju, temperamentu un ķermeņu uzbūvju sajaukums. Šeit visus pārspējuši amerikāņi. Valstis, kur dzīvo dažādu tautu pārstāvj, dzimst daudz skaistāki un gudrāki bērni nekā tajās, kur tautas no paaudzes uz paaudzi dzīvo noslēgti. Otomaņu impērija, kas veidojās no dažādām tautām un vergiem, radīja turku nāciju, kura atšķiras ar spēcīgu miesas būvi. Bet romieši, iekarojuši visu seno pasauli, izraudzījās sev sievas no uzvarētājam tautām. Tās tautas, kam laulības ar ārzemniekiem bija aizliegtas, palika nenozīmīgas un galu galā izzuda, asimilējoties citās tautās.

Tas nenozīmē, ka eiropietim obligāti jāmeklē sieva Āzijā vai Amerikā, bet, piemēram, lai dzimtu stipri un veseli bērni, pilsētniekiem visai noderīgi ir apprecēties ar lauku meitenēm.

Kaut cilvēks, atšķirībā no dzīvniekiem, ir seksuāls visos gadalaikos, eksistē vislabākais bērna ieņemšanas laiks. Stiprs karstums un stiprs sals negatīvi ietekmē nākamo paaudzi. Apaugļošanās, kas notikusi pavasarī vai rudenī, dod lieliskus rezultātus. Zinātnieki neiesaka ieņemt jaunu dzīvību pēc nervu sabrukuma, stipru negatīvu emociju iespaidā, kā arī pēc fiziskas un morālas pārslodzes. Un viņiem ir taisnība. Jau Hesiods ieteica atturēties no fiziskas tuvības pēc atgriešanās no bērēm, lai dzīvesbiedri nelaiestu pasulē bērnu ar traucētu psihi. Brīdis, kad notiek bērna ieņemšana, atstāj lielu iespaidu uz nākamā bērna dzīvi. Apaugļošanās dūsmās, skumjās, alkohola ietekmē vienmēr noved pie rezultāta, kas saviem vecākiem izraisīs sirdsapziņas pārmētumus.

Ir zināms, ka savienošanās skaistā dabā vai mājoklī, kas izrotāts ar ziediem, gleznām un statujām, dod labākus pēcnācējus nekā tad, ja tas viss notiek drūmā vidē.

Mūsu bērni gandrīz visu manto no mums. Fizisko tipu, temperamentu, veselību, ārējo izskatu, ilggadību, auglību nosaka gēni, bet morāle, dvēseliskums, prāta spējas un intelekts ir atkarīgi tikai no vecākiem. Dabas dots gudrum un augsta līmeņa emocionalitāte sniedz jums lielākas iespējas dzemdēt spējīgu un domājošu bērnu. Māte savas īpašības nodod dēliem, bet tēvs — meitām.

Kā zināms, analfabētisms rada tikai analfabētismu. Var iebilst — bet cik uz pasaules gudru cilvēku radījuši vidējais pēcnācējus. Tas tā ir, bet ne-

realizētas bērnu iespējas lielākoties vecāku vaina, un rezultāts — iedzimto spēju zaudējums līdz pilnīgai to izzušanai. Tomēr genialitāte nepārmantojas. Tā ir kā lodveida zibens, spilgts un rets, kurā koncentrējas spēcīgas dabas enerģijas. Bet bērnos gēnija daba atpūšas. To vajag atcerēties.

Bērnus, tāpat kā vecākus, mēs neizvēlamies, bet mēs tos radām. Un mūsu atbildība viņu priekšā sākas daudz agrāk, pirms mēs ķeramies pie viņu audzināšanas.

(Saisināti no «Rīgas Balss»)

Kallipedijas padomi

■ Bērna ieņemšanas brīdī abu vecāku veselībai jābūt nevainojamai. Ja kaut viens no viņiem nesen pārcietis kādu slimību, kaut vai iesnas, gripu vai angīnu, obligāti jānogaida pilnīga izveseļošanās.

■ Astoņas dienas pirms bērna ieņemšanas abiem dzīvesbiedriem vajadzētu atturēties no seksuāliem kontaktiem.

■ Jāizvairās no visa, kas pārāk uzbudina, satrauc un nervozē.

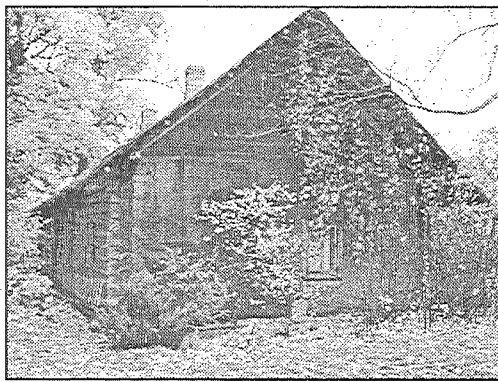
■ Centieties nepārpūlēties gan fiziski, gan morāli. Ieteicams rīta pastaigas, vislabāk ārpus pilsētas, laukos, kur gaiss ir tīrs un sveigis.

■ Minūtes pirms saullēkta ir vispiemērotākās apoteozei un bērna ieņemšanai: organisms ir atpūties un uzkrājis spēkus pēc veselīga miega.

■ Ieņemšanas minūtes ir ugunīgas kaisles laiks, nevis darba rutīna. Ap-skāvienu, savstarpēju glāstu laiks, kurā atklājas un savienojas divas mīlošas sirdis.

KULTŪRAS MANTOJUMS

Trīs kilometru attālumā no šosejas Preiļi — Līvāni Sutru pagasta Šultēs apskatāms Latgales tautas celtniecības arhitektūras piemineklis — zemnieku sēta «Šultes». Tā ir valsts aizsardzībā un Sutru pagastā ir vienīgais valsts aizsargājamais objekts.

● Zemnieku sētu «Šultes» cauri gadsimtiem saglabājusi pamatīgumu un piesaista ar savu senatnīgumu.

Makšķernieku raibumi

Penzas copmaņi iecienījuši Surskas ūdenskrātuvi, jo tur var noķert maktenus samus. Tā nu vienreiz sabraukuši, sametuši ākus, kā klājas sametušies paši... Viens no makšķerniekiem — drošs paliek nedrošs! — piesējis auklu pie savas Okas bampēra. Te nu naktī viens pamostas un redz, ka mašīnai aizmugurējie riteņi jau ūdenī! Īpašnieks lec mašīnā un «gāzē». Veselu stundu turpinājās zivs un mašīnas ciniņš! Beigās sams tika pievārēts un izvilktis. To nosvēra un nomērija — svars 60 kg un garums 1 m.

***

Kad dāņu makšķernieks kāro noķert kādu lasi, tad viņš brauc uz Norvēģiju. Tā nu viens dānis ieskājas gar Gaulas upes krastu, kamēr samisējās, un straume viņu aizrāva sev līdzī. Karaļvalsts pilsonis sāka slikt, viņam par laimi turpat tuvumā spiningoja arī vietējais norvēģis, kurš raidīja vizuli slīcēja virzienā un ar pirmo metienu «uzķēra» viņu uz āķa! Tālāk jau bija tīra «tehnikas lieta» — pievilkt slīcstošo gluži kā sprauslājošu samu pie krasta. Turpmāk norvēģis varēs lielīties ar savu mūža dižāko lomu — kā nekā dānis bija vairāk nekā raženi noaudzis un svēra 112 kilogramus.

***

Pie laba loma var tikt arī nemitot āķi upē. Vīram mazā laiviņā uzprasās skuķēns, lai pārceļot pāri Lielupei. Uz laivas priekšgalā kaudzē samestas drēbes, arī spiningas ar vizuli. Otrā krastā jaunkundze lec laukā, bet te notīrās spoļs bļāviens: «Man tas āķis iedūrās turl!» Vīrs iesaka iet pie ārsta, lai ķeksē ārā. Šī negrib — esot kauns iet cauri ciemam ar āķi dibenā. Nu ko, jāķūst pašam par ķirurgu. Ķeža jau nebija tik liela, kā bļāviens. Tikai viens trejzūbura dzelonis izdūrīs ādai cauri. Vīrs ieskēla ar nazi un rotiņu atdabūja.

«Meža Avīze»

Māja ar gadsimta vēsturi

Zemnieku sēta «Šultes» ir privātipašums. Tās viena daļa pieder Veronikai Kursītei, bet otra — Jānim Vilcānam. Pastāvīgu iedzīvotāju mājā nav. Kursiņu ģimene dzīvo Rudzātās, bet Vilcānu ģimenes dzīvojamā māja uzbūvēta turpat Šultēs, otrpus ceļam.

● Klētiņa kā muzeja eksponāts. Ar «saulītes» tipa kolonnām, ar vaļējo nojumi, ar dēliņu rakstu uz durvīm un daudziem seno latgalu lietotajiem darbarīkiem tās iekšienē. Māte un meita — Veronika un Tekla Kursītes atbilstoši iespējām cenšas zemnieku sētu uzturēt pie dzīvības.

● Vairāk nekā 100 gadus vecie logi Šultu mājā ir kā no mūsdienas celtniecības katalogiem. Foto: M.Rukosujevs

Rudzātu vidusskolā, ikdienu vēlas atvieglot ar elektrības palīdzību un attiecīgiem sadzīves priekšmetiem. Visvairāk viņi te uzturas vasarās. Istabas glabā tīkamu dzesturumu, lielo koku mierinošā šalkšana pavada ikdienas darbiņos. Tekla te iekopusi jaunas puķu dobes. Pārvērst māju par ekskursantiem izrādāmu vietu viņi nevēlas. Novada apceļotāji nereti paši atrod Šultes, tomēr visbiežāk viņiem nākas atdurties slēgtās durvis. Ekskursanti apstaigā namu no visām pusēm, apbrīno garos, milzīgos baļkus, no kuriem veidotas sienas, mājas augstumu. Māja celta «uz diviem galiem», ar «sincēm» (koridoru) pa vidu. Tautas celtniecības pieminekļa kompleksā ietilpst arī pagalmā esošās divas klēti. Lai apakšējā vainaga baļķi

nesatrunētu, Tekla kopā ar tēvu nopūlējušies, zem klēts stūra pabīdot akmeņus. Šāda tipa klētim ir jāatrodas noteiktā augstumā virs zemes, lai zem grīdas brīvi vējotos. Ilgajā mūžā abas klēti sākušas iegrimt zemē.

Mājas īsto vecumu neviens nezina. Veronika Kursīte stāsta, ka viņas tēvs piedzimis 1895. gadā un audzis jau šajā mājā. Diemžēl par uzbūvēšanas laiku nemo nezina. Kursiņiem piederošā mājas daļa ir apdzīvojama vismaz vasarā, bet otrajā galā griesti draud iebrikt. Tie pašlaik nostiprināti ar dēļu «ielāpiem». Ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atbalstu pirms pāris gadiem īpašniekiem no valsts piešķirti 300 lati, kas izlietoti bēdīgā stāvoklī esošā jumta

salabošanai. Saimnieki gribējuši uzlikt skaidu klājumu, bet to ražotni nav izdevies atrast. Jumts pārklāts ar ruberoīdu, un telpas līdz ar to pasargātas no tālākiem bojājumiem. Preiļu rajona valsts kultūras pieminekļu aizsardzības galvenā valsts inspektore Inese Stūre «Novadniekam» teica, ka īpašnieki varētu saņemt līdzekļus arī citām aktivitātēm, kas saistītas ar mājas uzturēšanu un tās kā arhitektūras objekta izmantošanu. Tomēr vispirms vajadzīga īpašnieku ieinteresētība.

Bet saimnieki necer, ka tik daudz līdzekļu, cik vajadzīgs, lai māja būtu izrādāma kā arhitektūras piemineklis, viņi varētu saņemt. Pašiem rocības un spēka arī pamaz. Bez tam viņi uz priekšdienām to vēlas saglabāt vairāk savai izmantošanai. Mums patīk atbraukt uz šejieni un pabūt vientulībā, saka Veronika Kursīte.

Patīkot aiziet uz Konfekšu kalnu. Tāds vārds dots nēlielam uzkalnam, uz kura Veronikas jaunībā notikušas zaļumballes. Darbojusies bufete. Kad ballētāji un tirgotāji jau bijuši prom, vietējie bērni skrējuši uz kalnu lasīt izbūvētas konfektes. No tā arī cēlies nosaukums. Tālāk aiz kalna, stāsta Veronika, atradās tēva brāļa Justīna linsēklu eļļas spiestuve. Viņa pati bijusi vēl bērna gados, bet atmiņā glabājas spiestuves aina. Jaunas, skaistas, sapucējušās meitas ar rokām kaut ko mīcījušas līkām kautkos. Vēlāk spiestuve nodegusi.

L.Rancāne

SLUDINAJUMI, REKLĀMAS

KAMENECAS DZIRNAVĀS
Jaunaglonā — maļšana, bīdēšana, putraimi, vilnas pārstrāde apmaiņai.
Tālr. 53-77610.

«LN TIMBERS» SIA **pērk** lapu koku zāģbaļkus, īpašumā mežus, cirsma. Labas cenas. Tūlītēja samaksa.
Tālr. 6532422.

Firma **pērk** un **pārdod** privatizācijas un zemes kompensācijas sertifikātus Līvānos, Rīgas ielā 45-45.
Tālr. 42892.

Dziednieks JĀNIS VANAGS pieņems Jaunsilavās no 31. oktobra.
Tālr. 48587.

SIA «EVERESS V» **aicina darbā galdnieku.**
Tālr. 9409831.

Kas vajadzīgs, lai justos labi rudenī?

Natālija, Grustāne, dzīvo Ličos:

— Vajadzīga laime. Kā tā izpaužas? Pārliecība, ka ir un būs darbs, drošība. Es jau ilgu laiku esmu bez darba. Galvenais šķērslis —

valsts valodas zināšanas. Man nepadodas valodas, latviski nerunāju, tādēļ arī darbu nav iespējams atrast. Rūpes par bērniem iepriecina, ir sava saimniecība, kas jākopj.

Brigita Vasiļevska, dzīvo Daugavpils rajonā:

— Dzeltenās lapas un saule. Lai man un visiem pārējiem būtu silti ap sirdi. Pēc dabas esmu optimiste, tāpēc rudens man nesaitās ar skumjām. Depresijā nekrītu. Ja tomēr skumji brīži gadās, vislabāk palīdz daba, mežs, klusums. Vēroju kokus, tie aug tik ilgi, visu ko pārcietuši, gan jau arī mēs tiksīm pāri visām bēdām un raizēm.

— Rudenī visvairāk vajadzīgs siltums. Gan ārā, gan mājās. Protams, arī lielāka pensija būtu nepieciešama, jo visi maksājumi ir dārgi. Nākas palīdzēt savai deviņdesmit divus gadus vecajai māmuļai. Iepriecina šīgada skaistais rudens, kaut arī lapkritis ir tāds kritisks laiks, sevišķi tiem cilvēkiem, kas cieš no hroniskām kaitēm. Tāds robežlaiks, kas jāpārdzīvo.

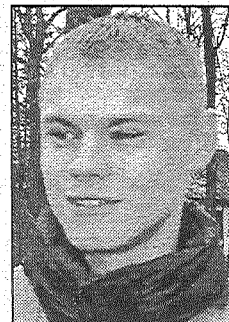
Bronislava Švarca, pensionāre Preiļos:

— Rudenī visvairāk vajadzīgs siltums. Gan ārā, gan mājās. Protams, arī lielāka pensija būtu nepieciešama, jo visi maksājumi ir dārgi. Nākas palīdzēt savai deviņdesmit divus gadus vecajai māmuļai. Iepriecina šīgada skaistais rudens, kaut arī lapkritis ir tāds kritisks laiks, sevišķi tiem cilvēkiem, kas cieš no hroniskām kaitēm. Tāds robežlaiks, kas jāpārdzīvo.

— Rudenī neiztikt bez silta apģērba. Lai labi justos, vajag arī izklaidēties, taču izklaides iespēju Preiļos ir maz. Tik cik skolā organizē. Tad vēl vajadzīgi draugi, nu varbūt arī mūzika, dators. Labprāt aiziešu uz interneta kafējnicu, ja pilnā tādā būtu.

Ainis Brics, Preiļu arodvidusskolas audzēknis:

— Rudenī neiztikt bez silta apģērba. Lai labi justos, vajag arī izklaidēties, taču izklaides iespēju Preiļos ir maz. Tik cik skolā organizē. Tad vēl vajadzīgi draugi, nu varbūt arī mūzika, dators. Labprāt aiziešu uz interneta kafējnicu, ja pilnā tādā būtu.

— Rudenī neiztikt bez silta apģērba. Lai labi justos, vajag arī izklaidēties, taču izklaides iespēju Preiļos ir maz. Tik cik skolā organizē. Tad vēl vajadzīgi draugi, nu varbūt arī mūzika, dators. Labprāt aiziešu uz interneta kafējnicu, ja pilnā tādā būtu.

Grigorijs Medvedjevs, pensionārs Preiļos:

— Grūti pateikt, kas vajadzīgs. Pensija ir, var iztikt. Laba vasara bija, tagad tāds patīkams rudens. Pašiem sava māja ir, siltums. Bērni dzīvo Rīgā, mazbērni arī. Kad atbrauc, tad jau ir prieks.

G.Kraukle
Foto M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

Valsts ieņēmumu dienesta Latgales reģionālās iestādes speciālistu apmeklētāju pieņemšanas grafiks pagastos 2001. gada novembrī — 2002. gada aprīlī

Pašvaldība	2001. g. novembris	2001. g. decembris	2002. g. janvāris	2002. g. februāris	2002. g. marts	2002. g. aprīlis	Inspektore	Laiks
Rušonas pag.	27	17	29	28	27	30	S.Rumpe	9.00—10.30
Aglonas pag.	27	17	29	28	27	30	S.Rumpe	11.00—12.30
Rožupes pag. komiteja	06	06	17	12	07	09	I.Stare	9.00—10.30
Sutru pag.	06	06	17	12	07	09	I.Stare	11.00—12.30
Turku pag. komit.	08	13	15	14	14	16	A.Nagle	9.00—10.30
Rudzātu pag.	08	13	15	14	14	16	A.Nagle	11.00—12.30
Jersikas pag.	15	18	08	07	19	18	G.Utnāne	9.00—10.30
Rožkalnu pag.	15	18	08	07	19	18	G.Utnāne	11.00—12.30
Vārkavas pag.	13	11	10	19	12	11	I.Anspoka	9.00—10.30
Upmalas pag.	13	11	10	19	12	11	I.Anspoka	11.00—12.30
Silajāņu pag.	20	20	22	21	21	23	I.Trūpa	9.00—10.30
Riebiņu pag.	20	20	22	21	21	23	I.Trūpa	11.00—12.30
Galēnu pag.	01	04	03	05	05	04	S.Višņakova	9.00—10.30
Sīļukalna pag.	01	04	03	05	05	04	S.Višņakova	11.00—12.30
Saunas pag.	22	03	24	26	26	25	V.Žihare	9.00—10.30
Stabulnieku pag.	22	03	24	26	26	25	V.Žihare	11.00—12.30
Pelēču pag.	29	10	31	25	25	29	I.Leičenko	9.00—10.30
Aizkalnes pag. centrs	29	10	31	25	25	29	I.Leičenko	11.00—12.30

Firma IJU «SPEKTRS» konkursa kārtībā aicina darbā tirdzniecības menedžeri.

Prasības:

1. Augstākā vai vidējā izglītība.
2. Prasme strādāt ar datoru.
3. Autovadītāja apliecība.
4. Komunikācijas spējas, mērķtiecība.
5. Augsta atbildības izjūta.

Pieteikumus ar CV sūtīt vai iesniegt līdz 2001. gada 5. novembrim.
Adrese: IJU «SPEKTRS», Raiņa bulv. 17, Preiļos, LV-5301, e-pasts: spektrs@apollo.lv.

Aizdedzināsim svečītes un pieminēsim mirušos Aizkalnes pagastā

28. oktobrī

- ▼ plkst. 14.00 — Gāgu kapos,
- ▼ plkst. 16.00 — Aizkalnes kapos,
- ▼ plkst. 17.00 — Blīdenes kapos.

4. novembrī

- ▼ plkst. 15.00 — Rai poles kapos,
- ▼ plkst. 17.00 — Daugaviešu kapos.

Pārdod

Volvo 760 T, dizelis. Tālr. 75380, 9294180;
Moskvic 21406 rezerves dalas. Tālr. 37438;
degvielas tvertni (10 m³), centrālāpkrures katlu, graudu šneku (4 m). Tālr. 53-36624;
2 stāvu māju Livānu centrā. Tālr. 22148;
kviešu klījas, prosas, miežu, kviešu maisījumu ar piegādi. Tālr. 9244301, 9127134;
slaucamu kazu (atnesisies decembrī). Tālr. 55773; govī. Tālr. 6468259.

Pērk

māju pilsētas centrā. Tālr. 9885104;
T-25 aizmugurējās riepas (2 gab.). Tālr. 37438.

Rēzeknes vides veselības centrs

izīrē telpas

Preiļos, A.Paulāna ielā 1a, kopējā platība 234 m², divstāvu ēkas pirmajā stāvā.
Tālr. uzzinām 5307081.

RUDENS, ZIEMAS CENAS!

IJU «Vilcāns V» Livānos, Alejas ielā 19 (Ubaglīci pie pilsētas stadiona)
izgatavo melnā granīta pieminekļus, apmales un melnās betona apmales. Pasūtīt pieminekli no Ls 70 — betona melnā apmale par brīvu!
Tālr. 6469426, 53 41555 pēc 20.

Pērk zāģbaļķus, taras klučus.

Tālr. 53 42642, mob. tel. 9187136.

Galdniecība, logi, durvis, žogi, mēbeļu izgatavošana pēc pasūtījuma.

Tālr. 6551512, 22674.

Iepērkam mājlopus gaļai.

Tālr. 24289.

Z/s «Zemniekdēls» pērk liellopus, jaunlopus, piena telus, cūkas, aitas, zirgus dzīvsvārā.

Labas cenas. Transports mūsu. Samaksa tūlītēja.
Zvanīt: 9435459, 22380 vakaros.

SIA «AIBI» pērk liellopus, zirgus, jaunlopus, aitas, cūkas.

+12%, +18%.
Tālr. 4871185, 9478728, 9445135, 4871804.

Pastāvīgi pērk cūkgaļu.

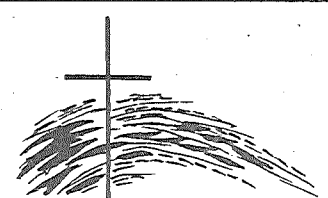
Tūlītēja samaksa. Augstas cenas.
Mob. tel. 9171235.

Z/s «Musino» iepērk jaunlopus, liellopus, aitas, zirgus dzīvsvārā un cūkgaļu.

Tālr. 23887, 55798, 9183601, 6461550.

SIA «Ranko» iepērk mājlopus dzīvsvārā.

Samaksa tūlītēja.
Tālr. 42807, 46384, 44179, mob. tel. 9161121.

Lai labā apkļusū sirds vēl ilgi Teic padomus un ceļmaizi dod. Izsakām visdziļāko līdzjūtību Griboniku ģimenei, no MĀTES un VECMĀMIŅAS atvadoties.
Silajāņu pagasta darbinieki